

ਅਰੁਣ ਬੀ. ਸਹਾਰਿਆ ਸੀ.ਜੇ., ਜੀ.ਐਸ. ਸਿੰਘਵੀ, ਵੀ.ਕੇ. ਬਾਲੀ,
ਅਮਰ ਦੱਤ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ.

ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਸ— ਜਵਾਬਦੇਹ

1999 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 371

13 ਸਤੰਬਰ, 2002

ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925-ਐਸ.ਐਸ. 43-ਏ, 70, 71, 74, 78, 79, 80 ਅਤੇ 83—ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966—ਸ. 72 ਅਤੇ 88—ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1957—ਸ. 3 ਅਤੇ 4—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226—ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਹਟਾਉਣਾ—ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ—1925 ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ. 83 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਾਇਤ ਨਾ ਹੋਵੇ—1925 ਐਕਟ ਦੇ U/s 51, ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ (ਬੋਰਡ) ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪੰਜ ਸਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਸ. 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ 71 ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। -ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ - ਕੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ - ਹੋਲਡ, ਹਾਂ - ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ - ਐਸ ਦੇ ਗੁਣ ਦੁਆਰਾ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ 72, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ—ਕੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੀ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ—ਹੋਲਡ, ਨਹੀਂ—ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ—ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ- ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ- ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ" 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ " ਯੂ ਅਨਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-

ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। 1957 ਐਕਟ ਦਾ 3 ਅਤੇ 4—ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

[ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਦੇ.ਆਈ.ਆਰ. 1970 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 40 (ਫੁੱਲ ਬੈਚ), ਅਧਿਕਤਮ]।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਬੋਰਡ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਇਸਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ" ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਈ ਸੰਦਰਭਯੋਗ ਹਨ ਜੋ ਪੰਜ ਸਾਲ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ, ਅਧਿਆਇ VI ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਫੇਰ-ਬਦਲ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਖੇਰਾ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਮਾਂ, ਚੋਣ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਭੇਜਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਨੂੰ ਹੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੋਰਡ ਲਈ ਸੰਦਰਭਯੋਗ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ "ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਇਸਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(ਪੈਰਾ 38)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਸਦੀਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਸ

ਐਕਟ 1925 (ਸੈਕਸ਼ਨ 83) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ, ਜੋ ਖੁਦ ਭੰਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਜੀਵਨਕਾਲ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 43)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹੀ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 79

ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਾਰਜਕਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪੰ: 8੮)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1), (2) ਅਤੇ (3) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿਓ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਨੇ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।

(ਪੰ: ੫੭)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਯੂਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਖੁਦ ਦਾ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲੇਗੀ।

(ਪੰ: ੯੬)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ।

ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ (i) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 70, 71, 74, 78, 79 ਅਤੇ 80 ਵਿੱਚ "ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਡਿਫੀਨਿਸ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 1925 ਦਾ ਸਰਪਲੱਸ ਹੈ ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ 1925 ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ (i) ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਵਾਲਾਂ (iii)(a) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਜ਼ ਐਕਟ, 1957 ਅਤੇ (ਬੀ) ਭਾਵ ਕੀ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸਾਡਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ-ਪੱਖੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 99 ਅਤੇ 105)

ਪ੍ਰਤੀ ਅਮਰ ਦੱਤ, ਜੇ. (ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚਾਰ)

ਰੱਖੀ, ਕਿ :-

- (a) ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੋਰਡ ਹੀ ਧਾਰਾ 71(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ;
- (b) ਕਿ ਸੂਚੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;
- (c) ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
- (d) ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 71(2) ਵਿੱਚ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ;
- (e) ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਅਧੀਨ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ।
- (f) ਕਿ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੰਮ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ।
- (g) ਬਨਾਮ ਲਫ਼ਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1970 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 40 ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਾ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1925 ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ। 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਅਧੀਨ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪੰ: ੧੩੧)

ਪ੍ਰਤੀ ਅਰੁਣ ਬੀ. ਸਹਾਰਿਆ, ਸੀਜੇ (ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚਾਰ)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਸਦਾ ਲਈ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 40, ਸੈਕਸ਼ਨ 70 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 83 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਕੇ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰੇਗੀ। ਬੰਦੋਬਸਤ ਲਈ

ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਮਤਭੇਦਾਂ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅਹੁਦਾ ਸਦਾ ਲਈ ਸੰਭਾਲੇਗਾ; ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੰਮ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(ਪੈਰਾ 133, 136 ਅਤੇ 145)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੀ.ਐਸ.ਪਟਵਾਲੀਆ।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਨ. _ ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ✓ MS3Guglan ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਲ।

ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਪੰਜਾਬ ਐਚ.ਐਸ ਮੱਤੇਵਾਲ, ਰੁਪਿੰਦਰ ਖੋਸਲਾ ਨਾਲ ਵਧੀਕ ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ।

ਵਰਿੰਦਰ ਸਿੱਬਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਕੀਲ।

SS S. BBhinder, XAdvocate:cfor*(ਜਵਾਬਦਾਤਾSiNo.4.4.

ਐਚ.ਐਨ.ਐਸ ਗਿੱਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਪੀ.ਐਸ.ਬਰਾੜ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ 8 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਵਧੀਕ ਸਿੱਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੀਟਾ ਕੋਹਲੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 9 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਵੀਕੇ ਬਾਲੀ, ਜੇ.

(1) ਭਾਰਤ, ਭਾਰਤ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਸੰਘ ਹੈ, ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਤੋਂ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਦੋ

ਜਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਕੇ, ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲ 1947 ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਭਾਵ 26 ਨਵੰਬਰ, 1949 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ, ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਖੇਤਰ ਫਿਰ ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਧਿਆ ਜਦੋਂ ਪੈਪਸੂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਘਟ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ 21 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਭਾਗ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ, ਪੂਰਕ, ਇਤਫਾਕਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧ ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ (ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1966 ਦਾ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਹਨਾਂ ਲਈ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਹਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ '1925 ਦਾ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਿਆਂ, ਸਗੋਂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, 1970 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਬਣਾਈ ਗਈ (*ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਫਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)*) ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਬੈਂਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਬੈਂਚ।

(2) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ca ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੀਏ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਦਿਆਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਸੱਚੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿੰਨੀ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹੈ। . ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਢਲੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਸੰਦਰਭ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1970 ਪੀ.ਬੀ. & Hry. 40 (FB)

(3) 4 ਜੁਲਾਈ, 1989 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ , 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਛੋਟੇ 'ਕਮਿਸ਼ਨ' ਲਈ) ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ

ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਉਕਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ/ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ: ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ: ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਮਿਤੀ 6 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ. ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਸ. ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ. ਅਜਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 28 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 12 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਦੋ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ।, 1999. 6 ਜਨਵਰੀ 1999 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਤਿੰਨ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਹੁਕਮਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਅਨੁਸੂਚੀ P4 ਅਤੇ P5 ਹਨ। 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਇਹ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਵਾਰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਬੋਰਡ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ)। ਬੋਰਡ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਵੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਪਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਸੱਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਪੈਨਲ ਵਿੱਚੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਮੌਜੂਦਾ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਦਾ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਸਹਾਇਕ ਸਵਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਦੀਵੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 70(3) ਅਨੁਸਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੱਤ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪੈਨਲ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 70(2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਵਿਧੀਵਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 21 ਨਵੰਬਰ, 1996 ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ 19 ਫਰਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਸੱਤ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪੈਨਲ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਬੋਰਡ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪੰਜ ਸਾਲ ਜਾਂ ਨਵਾਂ ਬੋਰਡ ਗਠਿਤ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਕਮਿਸ਼ਨ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 17 ਜੁਲਾਈ, 1997, 4 ਸਤੰਬਰ, 1997 ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ 17 ਅਕਤੂਬਰ 1997 ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਵਕਫ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1996 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੈਨਲ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 70 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 6 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮਿਤੀ 12 ਜਨਵਰੀ, 1999। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹਨ। ਧਾਰਾ 70, 71, 74, 78, 79 ਅਤੇ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਥਾਂ "ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ

ਐਕਟ 1925 ਦਾ 80 , —ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1978, ਅਨੁਸੂਚੀ fC2 ਦੁਆਰਾ। ਫਿਰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸੰਸਦ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-2 ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਤੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਵਫ਼ਦ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਵੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲ ਬਾਅਦ 19 ਅਕਤੂਬਰ 1978 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇਰੀ ਅਤੇ latches ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ 19 ਅਕਤੂਬਰ 1978 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸੀ ਕਿ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ"। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ 1978 ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ, ਹਰਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਸਕੀਏ, 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-4 ਅਤੇ P-5 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁੜ ਗਠਨ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-2, ਮਿਤੀ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਦੁਆਰਾ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 (1925 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 8) ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ,

ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਰਥਾਤ, ਧਾਰਾ 70, 71, 74, 78, 79 ਅਤੇ 80 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਵੀ "ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ" ਸ਼ਬਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ "ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਵੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ", ਅਨੁਸੂਚੀ P-2, "ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 79 ਅਧੀਨ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 6

ਜਨਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-3, ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ, ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸੇ ਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ "ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ / ਪੰਜਾਬ",— ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-2 ਰਾਹੀਂ, ਸ. ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਸ. ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਅਤੇ ਸ. ਅਜਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ / ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਇੱਕ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ, ਅਨੁਸੂਚੀ P4 ਅਤੇ P-5 ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 79 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਆਧਾਰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਚੌਥਾ ਆਧਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹੀ ਸਟੈਂਡ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਅਲਟਰਾ-ਵਾਇਰਸ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 70 ਅਤੇ 71 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-4 ਪੈਦਾ ਹੋਈ।

(7) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਣਸੁਖਾਵੇਂ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ. ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ, ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਬਖਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਸ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਸ: ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਬਖਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ. ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਬਖਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ 1 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ: ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ, ਜੋ ਕਿ 1967 ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਟਿਕਟ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਵੀ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੇ ਅਕਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਛੱਡ ਕੇ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, 25 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਵੀ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤ ਫਤਹਿ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 6 ਦਸੰਬਰ 1967 ਨੂੰ ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ. ਬਚਤ ਸਿੰਘ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 9 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਮਨਸੂਬੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਵੇ।

ਬੋਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਾਲ, *ਅਲਟਰਾ-ਵਾਇਰਸ* ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਤਕਰੇ ਵਾਲੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸੋਪਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰ ਸਮੇਤ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਰੱਦ ਸਨ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(V. K. Bali J.) (F. B.)

(8) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੰਦਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਆਧਾਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਹੁਦਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ. ਧਾਰਾ (i) ਤੋਂ (iii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 79 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅੰਗ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਨਕੀ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਕ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ" " ਇਸ ਲਈ),

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 79 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਹਨ,ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ I y ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਜਵਾਬ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਕਿਸੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਦੁਬਾਰਾ, ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਜਮਹੂਰੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(9) ਪੰਨਿਆਲ ਬਿਜ਼ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਕਿ ਪੰਨਿਆਲ ਬਿਜ਼ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਭਵ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 1954 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 11 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਦੀਵੀ ਰਹੇਗਾ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਕਾਰਜਕਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਵਿਅੰਗਮਈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ, ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਯੋਗ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੀ ਖੁਲ੍ਹ-ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹੀ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਦੁਬਾਰਾ-ਜਾਂ

(V. K. Bali L.) (F. B.)
 ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਮਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਯੋਗ ਕਾਰਜਕਾਲ। ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿਚਲੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਇਸ ਲਈ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(10) 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88, 72, ਸੂਚੀ-1, ਸੰਘ ਸੂਚੀ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 7 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੂਚੀ-2 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ, ਉਸੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਰਾਜ ਸੂਚੀ, ਇੰਦਰਾਜ 32 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ “ਇਸ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਖਲ ਤੁਰੰਤ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਿਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

(11) ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40, 41, 70, 71, 80, 81 ਅਤੇ 83 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸਮਾਪਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ

ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 71(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਸੂਚੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਨਾਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ 1925 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਗਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72(2) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12, 40 ਅਤੇ 70 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸਦੀਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ ਬੋਰਡ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਰਨ ਅਤੇ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਵਿੱਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਔਲਖ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੇ ^{ਥੀ} ਅਨਜਾਬ (3) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਬਾਡੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੰਮ-ਕਾਜ ਓਵਰ-ਲੈਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੇਂਦਰ

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 258 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਵਰਤੀ ਸੂਚੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਅਪ੍ਰਯੋਗਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(12) ਇਹ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ • ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ। ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ, ਭਾਵ, ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(13) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਉਪਰੋਕਤ 3 ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ:-

- (i) ਕੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਅਧੀਨ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ “ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਥਾਂ “ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ” ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 70, 71, 74, 78, 79 ਅਤੇ 80?
- (ii) ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਨੰ. (i) ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ-ਪੱਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ
 - (a) ਕੀ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਅਤੇ 12 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਵੈਧ ਹਨ?
 - (b) ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜੋ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਸਰਕਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ?
- (in) ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਨੰ. (i) ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ
 - (a) ਕੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸਹਿਕਾਰਤਾ ਐਕਟ, 1957 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ? ਅਤੇ
 - (b) ਕੀ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ?
- (iv) ਕੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲੇਗਾ ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਅਹੁਦਾ ਸਦਾ ਲਈ ਸੰਭਾਲੇਗਾ?

(v) ~~(Y. K. Bali J.) (E.B.)~~
 ਕੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਿਤਾ 12 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ?

(14) ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਆਗਾਮੀ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੜੀਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਹੈ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ ਲਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਸਵਾਲ, ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਸੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(15) ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 1, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਜੋੜ ਕੇ, 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹੈਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1925 ਦੇ ਐਕਟ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 72 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ, ਰਾਜ ਐਕਟ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੂਬਾਈ ਐਕਟ, ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਭਾਗ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਨਿਯਤ ਦਿਨ, ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਉਕਤ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਅਜਿਹੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੇਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਵਾਲ 2 ਦੇ ਭਾਗਾਂ (a) ਅਤੇ (b) ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ-ਪੱਖੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1957 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੀ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕੀ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ। a

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਰਜਕਾਲ ਜਾਂ ਇਹ ਸਦਾ ਲਈ ਹੈ। 12 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾੜੇ-ਚੀਂਗਿਆਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਆਖਰੀ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ-ਪੱਖੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ 2 (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 3 ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਸਵਾਲ ਹਨ, 1 ਅਤੇ 4 ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ

ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੇਸ. 1966 ਅਤੇ 1925 ਦੇ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਮੇਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(16) 1 ਐਕਟ ਦੇ ਕਥਨ ਦੇ ਬੀਓਪਰੋਵਿਜ਼ਨਾਂ/ਦੇ ਨਾਲ ਡੀਲ ਕਰਨਾ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਅਤੇ ਅਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਆਦਤਨ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਿੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਥਾਨਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਐਕਟ, 1922, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਇੱਕ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਨੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸਥਾਨਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਪੂਜਾ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੁਆਰਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਲਈ, ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਨਿਰੋਲ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਸਥਾਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ I ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ, ਹੱਦ ਅਤੇ ਅਰੰਭ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਵਿਸਥਿਤ ਹੈ ਜੋ 1 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਭਾਵ "ਕਮਿਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3)(i) "ਕਮੇਟੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਪਾਰਟ-ਇਲ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਤੋਂ 11 ਤੱਕ ਅਧਿਆਇ II ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰ ਸੂਚੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਲਈ ਛੱਡਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਫਿਰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿਰਾਸਤੀ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਧਾਰਕ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਸੰਭਾਵੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਫਿਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਥਾਨ ਅਜਿਹਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ

(V. K. Bali J.) (F. B.)

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਸੂਚੀ ਸਮੇਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਤੋਂ 37 ਤੱਕ ਅਧਿਆਇ III ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 12, ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ, ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5, 6, 8, 10 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਮੇਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਚੈਪਟਰ ਟੀਵੀ ਭਾਗ III ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਹੋਣੇ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਇ V ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੋਰਡ, ਕਮੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਰ ਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰੇਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੀ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ, ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਧਿਆਇ VI ਫਿਰ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਪਹਿਲੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਪੰਜਵੇਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ, ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਈ ਹੋਵੇ। ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਮ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਜੋ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮੋਹਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ"। ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ 132 ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ, ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 43 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਚਾਰ ਤਖ਼ਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 25 ਮੈਂਬਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਬਾਰਾਂ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਹੋਣਗੇ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਨੌਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ। ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਤੋਂ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਧਾਰਾ 43-ਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“43-ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ।—(1) ਜਦੋਂ ਵੀ ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਬੋਰਡ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ-

- (i) ਇੱਕ ਸੌ ਚਾਲੀ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ
 - (ii) ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਤਖ਼ਤਾਂ, ਅਰਥਾਤ:-
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਸ੍ਰੀ ਤਖ਼ਤ ਕੇਸ਼ਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ, ਅਨੰਦਪੁਰ ਸ੍ਰੀ ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ, ਪਟਨਾ ਸ੍ਰੀ ਤਖ਼ਤ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ, ਨਾਂਦੇੜ; ਅਤੇ
 - (iii) ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪੰਦਰਾਂ ਮੈਂਬਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (i) ਅਤੇ (h)- ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
- (2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਸੱਦੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿ-ਚੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ।) ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ, ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਚੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੋਰਡ ਦਾ।”

(17) ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੰਜ ਸਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੱਕ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਕ '3' ਨੂੰ 1944 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ '5' ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਆਇ VII ਫਿਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 70 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 71 ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ:-

"71. ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ।-

(1) ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਬੋਰਡ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸੋਧੇਗਾ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 70 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਹਨ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇ; ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਨੌਥੋ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੂਚੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਖੁਦ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਉਸ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ

(V. K. Bali J.) (E.B.)

ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ।

- (3) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਉਥੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
- (4) ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- (5) ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਗ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ।
- (6) ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਖਾਲੀ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(18) ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਬੀਓ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ (ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਡਿਸਟੈਂਪ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 72)। ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੀਟ ਭਰੀ ਜਾਣੀ ਹੈ

ਨਿਯੁਕਤ (ਸੈਕਸ਼ਨ 78)। ਸੈਕਸ਼ਨ 79 ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"79. **ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ।** -ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-

- (i) ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ; ਜਾਂ
- (ii) ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਜਾਂ
- (iii) ਜੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਜਾਂ
- (iv) ਜੇ ਉਸਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(19) ਸੈਕਸ਼ਨ 83 ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਭੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੀਖਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ VIII ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਧਾਰਾ 85 ਤੋਂ 100 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਫਿਰ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਬੋਰਡ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 85 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 85 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰੇਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 85 ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਸੈਕਸ਼ਨ 86 ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ (ਸੈਕਸ਼ਨ 94) ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ। ਹਰ ਕਮੇਟੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮੋਹਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਾਮ (ਸੈਕਸ਼ਨ 94-ਏ) ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵਜ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਸੈਕਸ਼ਨ 96)। 106 ਤੋਂ 124 ਤੱਕ ਅਧਿਆਇ IX ਵਿੱਚ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 125 ਤੋਂ 132 ਤੱਕ ਅਧਿਆਇ X ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ XI (ਸੈਕਸ਼ਨ 133 ਤੋਂ 140) ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 141 ਤੋਂ 148-ਏ ਤੱਕ ਅਧਿਆਇ XII ਵਿੱਚ ਫੁਟਕਲ ਉਪਬੰਧ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ XII- ਸੈਕਸ਼ਨ 148-B ਤੋਂ 148-F ਤੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ

ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 149 ਤੋਂ 161 ਤੱਕ ਦਾ ਆਖਰੀ ਅਧਿਆਇ XIII ਚੋਣਾਵੀ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

(20) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਬਹਿਸ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਸ ਦੀ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ, ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਸੈਕਸ਼ਨ 41) ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰ ਦੀਆਂ ਅਸਮਰਥਤਾਵਾਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 52 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਹੋਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਤਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਧਾਰਾ 84)। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 90 ਜਾਂ 91 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਮਰਥਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 95 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਉਪਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 106 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਜਾਂ ਆਮਦਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਧਾਰਮਿਕ, ਵਿਦਿਅਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਜਾਂ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਫੰਡ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਹਿੱਸਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਜਾਂ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮਰਪਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਇਸ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ

ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ (V. K. Bali J.) (F. B.) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਡੀਟਰਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸਮੇਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਸੈਕਸ਼ਨ 116) ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਹਰ ਸਾਲ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਆਗਾਮੀ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਲਈ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੇ

ਕਮੇਟੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਬੋਰਡ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 124 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੋਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਇਸ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਵੇਗਾ। ਕਾਰਨ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯਕਮੁਸ਼ਤ ਜਾਂ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 124)। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਧਾਰਾ 130 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਮਿਲ ਕੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 130 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਧਾਰਾ 135 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਇੱਕ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 134 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਬੋਰਡ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 135 ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ

ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਗੜਬੜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ, ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ

ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਥਿਤ ਖਰਚ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। , ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਖਰਚਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰਜਾਨਾ ਜਾਂ ਖਰਚਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਧਾਰਾ 142)।

(21) 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਬੋਰਡ, ਕਮੇਟੀਆਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਗਮਨ, ਸੰਗਠਨ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਮੂਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਹੈ, ਅਦਾਲਤੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। "ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(22) ਐਕਟ 1925 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। 1966 ਦਾ ਐਕਟ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼। ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੂਰਕ, ਇਤਫਾਕ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) "ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) "ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। "ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ" ਦਾ ਅਰਥ ਉਸੇ ਨਾਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 66a ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) 0 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ "ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਸ.ਐਸ.ਐਸ. ਰਾਜ" i inrellationttotheexisting £State of Punjab, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਘ। "ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਖੇਤਰ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ [ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (1), (ਐਮ) ਅਤੇ (ਐਨ) ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੁਆਰਾ ਨਿਜ਼ਿਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਤੋਂ 12 ਦੁਆਰਾ ਨਿਜ਼ਿਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਗ VII ਕੁਝ ਨਿਗਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਰਾਜ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਜਿਹੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸੇਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 67 (1) ਅਤੇ (2) ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਤੋਂ ਭਾਗ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਪਾਵਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕੈਚਮੈਂਟ ਖੇਤਰ, ਜਲ ਭੰਡਾਰ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਹੋਰ ਕੰਮ, ਸਥਿਤ ਹਨ (ਸੈਕਸ਼ਨ 68)। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 69 ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਹਦਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸੇਧਾਂ ਲਈ ਜੋ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 70 ਕੁਝ ਬਹੁ-ਯੂਨਿਟ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 71 ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 72 ਤੋਂ 78 ਵਿਧਾਨਕ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਿਜ਼ਿਠਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 72 ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:-

(72) ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ। -(1) ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ, ਜਿੱਥੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ, ਰਾਜ ਐਕਟ ਜਾਂ ਸੂਬਾਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਭਾਗ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ, ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਨਿਯਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਕਤ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

- (2) ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਲਈ ਜੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- (3) ਸ਼ੰਕਾ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।
ਐਕਟ, 1947, (1947 ਦਾ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 7) ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1961 (1961 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 32) ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ। (1925 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 8)।
- (4) ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਏਥੀਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ 3 ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ 3 ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੇਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ,

(23) ਸੈਕਸ਼ਨ 81 ਅਤੇ 80t ਭਾਖੜਾ ਨੰਗਲਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 81 ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਕਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਗ X ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 86 ਤੋਂ 97 ਤੱਕ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 88, 89, 90, 91 ਅਤੇ 96 ਨੂੰ ਪੁਨਰ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋ:-

"88. ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾ। -ਭਾਗ-2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਸੰਦਰਭ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ।

89. ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਢਾਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।- ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ, ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਨੁਕੂਲਨ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਰੀਪਰਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਿਬ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ

ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ, ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਕੂਲਨ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਵਿਆਖਿਆ. - ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਕਰਨ "ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ-

- (a) ਸੰਘ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ; ਅਤੇ
 - (b) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, -
 - (i) ਕਿਸੇ ਰਾਜ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ
 - (j)) ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ।
90. *ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।* -(1) ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ, ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, ਜਾਂ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਇਸ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘੜਦੀ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ।
- (2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਵਾਲਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਜੋਂ, ਨਿਯਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
91. *ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਇਸਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ।* - ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ, ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਇਸਦੇ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਥਾਰਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਿਯਤ ਦਿਨ, ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਸ ਦਿਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

96. ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। — ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇ। ਮੁਸ਼ਕਲ

(24) ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਜਵਾਬ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਯੋਗ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਰਟ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-4 ਅਤੇ P-5। ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਸਿਰਫ ਅਕਾਦਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ।

(25) ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸਦੀਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1925 ਦਾ ਅਸਲ ਐਕਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਜਨਰਲ 28 ਜੁਲਾਈ, 1925 (ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਮਿਤੀ 7 ਅਗਸਤ, 1925 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ, ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ 1944 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 11 ਦੁਆਰਾ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1954 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 11 ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1954 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 11 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਸੀਮਿਲਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ" ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਸਕੇ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਥਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ

ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੁਸ਼ਲ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਉਮਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੰਮੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। 1954 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 11 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ

ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸਦਾ ਲਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ, ਭਾਵ, ਇਹ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਕਾਰਜਕਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਵੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਾਰਜਕਾਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਛਲੀ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(26) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਭੇਜਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪਛਾਣ ਨਿਰੰਤਰ ਬਣੀ ਰਹੇ, ਭਾਵ ਕਿ ਮੂਲ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ, ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਉਹੀ ਪਰਮਿਟ ਜੋ ਪੰਜ ਸਾਲ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(27) ਅਸੀਂ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ, ਐਕਟ 1925 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਦਾ ਲਈ ਦਫ਼ਤਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਉੱਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ. ਜ਼ਮੀਨ (a) ਜੋ ਕਿ ਮਾਲ-ਮਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਦੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਆਧਾਰ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣਗੇ

“(ਬੀ) ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤਿ- ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ। ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੀਵਿਯਾਨਕ ਕਿਉਂਕਿ (i) ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਭੇਦਭਾਵ ਵਾਲੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ, (ii) ਇਹ ਆਪਹੁਦਰੇ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸੋਪਣਾ ਹੈ ਅਤੇ (iii) ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- (c) ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖੇਤਰੀ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜੋ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966, (1966 ਦਾ ਐਕਟ 31) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰ ਸਮੇਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਹਨ।

(28) ਗਰਾਊਂਡਰ(ਡੀ) ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1 ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੈਗ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ, ਜੋ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੰਤਮ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ ਆਏ ਸਨ, ਤੁਰੰਤ ਇਹ ਪੁਗਟ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਚਰਚਾ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਚਾਅ ਪੱਖ, ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧ ਮੰਨਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੀ। ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦਾ,

ਜਿਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਪੀਰੀਅਡ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਣ ਲਈ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਣ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੰਨਿਆਲ ਬਿੰਜਰਾਜ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਸੁਪੀਰਾ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ “ਪੰਨਿਆਲ ਬਿੰਜਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨੂੰ ਸਸਪੈਂਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1954 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 11 ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਥਾਈ ਰਹੇਗਾ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ

ਕਾਰਜਕਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਮਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਯੋਗ ਕਾਰਜਕਾਲ"। ਉੱਪਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ, ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਹ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਸਵਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਚਰਚਾ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਕਿ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਅਗਿਆਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ, 1954 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ 11 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂ ਦਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਜੀਵਨ ਕਾਰਜਕਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਨ।

(29) ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਓ ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਮੱਤੋਵਾਲ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜੇ ਐਸਜੀਪੀਸੀ (ਬੋਰਡ) ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵੀ.ਕੇ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਿੱਖੋ , ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਸਥਾਈ ਦਫਤਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਸਥਾਈ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 83 ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਸਥਾਈਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬੋਰਡ, ਕਮੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ-1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ / ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"40. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬੋਰਡ, ਕਮੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।—ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ,

ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ

ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(30) ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮੋਹਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਚਨਾ ਧਾਰਾ 43 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 132 ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰ, ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਚਾਰ ਤਖ਼ਤਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਸ੍ਰੀ ਤਖ਼ਤ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ, ਅਨੰਦਪੁਰ, ਸ੍ਰੀ ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ, ਪਟਨਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਤਖ਼ਤ ਹਜ਼ੂਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਾਹਿਬ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਡੇਕਨ, 25 ਮੈਂਬਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਸਨੀਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਬਾਰਾਂ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 9 ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਹੀਂ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਅਤੇ (ii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:-

“(2) ਸਰਕਾਰ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿ-ਚੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਚੋਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦਾ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)”।

(31) ਸੈਕਸ਼ਨ 43-ਏ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 43-ਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ (ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲ) ਤੱਕ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੱਕ, ਜੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ। ਦੇ

ਬੋਰਡ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਖਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ, ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ, ਧਾਰਾ 64 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸਬ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੇ ਹਨ।

(32) ਸੰਸਥਾਗਤ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਆਫ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿ-ਸਹਿਯੋਗ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਜੋ ਧਾਰਾ 70 ਦੇ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 70 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (3) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ:-

"70. **ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ.** -(1) ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਖ ਹੋਣਗੇ।

(2) xx xx

(3) ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 71 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(33) ਸੈਕਸ਼ਨ 71 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾਨਕ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਬੋਰਡ, ਆਪਣੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ। ਸਰਕਾਰ, ਆਪਣੀ ਤਸੱਲੀ 'ਤੇ, ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਗ ਹਨ, ਫਿਰ ਸੂਚੀ ਦਰਜ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੂਚੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਖੁਦ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ,

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਉਸ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 71 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਫਿਰ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਉਥੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ। ਬੋਰਡ, ਉਪਰੋਕਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 72. ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਸੀਟ ਭਰੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 78 ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੁਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ

ਧਾਰਾ 80. ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:-

"83. ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨਾ-ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(34) ਅਧਿਆਇ VIII ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਧਾਰਾ 85 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 85 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰੇਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 86 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਧਾਰਾ 87 ਅਤੇ 88 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 88 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਧਾਰਾ 94-ਏ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮੋਹਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ।

(35) ਬੋਰਡ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੀਵਿਯਾਨ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਅੰਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਸੀਵਿਯਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈਤਾ ਜਾਂ ਸਥਾਈਤਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਰ ਧਾਰਾ 40 ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੋਰਡ, ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਾਂਝੀ ਮੋਹਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਾਂਝੀ ਮੋਹਰ ਅਤੇ ਹੋਣ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ।

(36) 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ, ਹਰੇਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਕਮੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਸ ਨਾਲ ਨਿਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਚੈਪਟਰ VI ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਚੈਪਟਰ VII ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਧਿਆਇ VIII ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ, ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚਾਰ ਤਖ਼ਤ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਚੋਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 132 ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 43-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1959 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ 140 ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਤੱਥ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪੰਜ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੋਣ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੰਜ ਸਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਜਾਂ 43-ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮਦਦਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਫ਼ਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਚਾਰ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੋਧੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 31 ਜਾਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਨੀਅਰ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੋਵੇਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੂਨੀਅਰ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਜ਼ਰ ਮੈਂਬਰ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਚੁਣਨਗੇ। ਸਿਵਾਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਾਜ਼ਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਵੋਟ ਹੋਵੇਗੀ। , ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 59 ਤੋਂ 61 ਤੱਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਦੋ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮੀਤ-ਪ੍ਰਧਾਨ, ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਬੈਲਟ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੂਨੀਅਰ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬੋਰਡ ਦਾ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਚੁਣੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਇਸਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰ, ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 62 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੁਣੀ ਗਈ, ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਦੀ ਹਰ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 62 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਚੋਣ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਚੁਣੀ ਗਈ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਬੋਰਡ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਗਲੀ ਅਗਲੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 63 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 64 ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"64. ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।-ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਖਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ, ਜੇ ਇਹ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਬ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ”।

(37) ਅਧਿਆਇ VI ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਕੋਡ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮ. ਅਧਿਆਇ VII ਅਤੇ VIII ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

(38) ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਭੇਦ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕੋ ਹੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਣ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਤੋਂ ਜੋ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਭਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਾਂਝੀ ਮੋਹਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਹਨ। ਬੋਰਡ, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰ ਵਾਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਭਾਵ, ਪੰਜ ਸਾਲ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਤ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸੌਂਪਣੀ ਪਵੇਗੀ।

ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਬੋਰਡ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਇਸ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸੌਂਪਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਕੇਵਲ ਅਧਿਆਇ VI ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 71 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਇਹ ਪੱਕਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ 'ਬੋਰਡ, ਆਪਣੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ' ਸ਼ਬਦ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਈ ਸੰਦਰਭਯੋਗ ਹਨ ਜੋ ਪੰਜ ਸਾਲ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਧਿਆਇ VI ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਚਿਤ ਹਵਾਲਾ ਜਿਸਦਾ ਉੱਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਫੇਰ-ਬਦਲ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੋਰਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੋ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਚੋਣ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਭੇਜਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਸੂਚੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਬੋਰਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ

ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ “ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਰਥਹੀਣ ਜਾਂ ਬੇਅਸਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੋਰਡ ਲਈ ਸੰਦਰਭਯੋਗ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ 'ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਇਸ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। .

(39) ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ, ਪੰਜ ਸਾਲ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੋ ਮੁੱਖ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਗਰੀਗੇਟ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਲ। ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਗਰੀਗੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪ੍ਰਦਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਰੂਪ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਦੇਣ, ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ, ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਛੋਟਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ ਵਿਆਪਕ ਇਸਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ। *ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਟਰੱਸਟੀਜ਼ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਟਿਬੀਆ ਕਾਲਜ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨਆਰ*, (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੁੱਲ ਕੋਲ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਉਸਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸਮਰੱਥਾ। ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਪਾਰਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਆਮ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਹਨ (1) ਚਾਰਟਰ ਕੰਪਨੀਆਂ, (2) ਸੰਸਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ, (3) ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੰਪਨੀਆਂ ਆਦਿ। ਗੈਰ-ਵਪਾਰਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ (1) ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, (2) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, (3) ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, (4) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਆਦਿ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪਛਾਣ ਨਿਰੰਤਰ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਮੂਲ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਹਨ। . ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟਰ, ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਮ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ; ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੱਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

(4) ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 458

ਆਮ ਨਿਯਮ, ਸਿਰਫ ਇਸਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮੋਹਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ; ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਤਾਜ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਚਾਰਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸੰਸਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਲਭੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਰ (1) ਨਿਗਮਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ, (2) ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ, (3) ਇੱਕ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, (4) ਇੱਕ ਸਥਾਨ, ਅਤੇ (5) ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸ਼ਬਦ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੀਕਰਨ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਆਂਇਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ *SP ਮਿੱਤਲ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (5)* ਅਤੇ *ਅਸ਼ੋਕਾ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (6)*, ਕੀ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪਛਾਣ ਨਿਰੰਤਰ ਹੈ। ਕਿ ਮੂਲ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਹਨ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਮ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਿਰੰਤਰ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਾਮ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਸਜੀਪੀਸੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਹੋਂਦ ਵੀ ਨਿਰੰਤਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੂਲ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਹਨ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੋਰਡ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਐਕਟ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਕਟ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਨ ਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ। ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਅ ਜਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

(5) 1983(1) SCC 51

(6) ਜੇਟੀ 1990(3) SC 417

4

ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਪੰਜ ਸਾਲ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਅਯੋਗ ਰਹੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਕਿਹੜੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 41, 95, 106, 108, 108-ਏ, 108-ਬੀ, 109, 110, 114, 116, 117, 119, 121, 122 ਤੋਂ 130,

132,3135 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , 138 ਅਤੇ 142. ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਛੂਹਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਾਰਾ 132 ਅਤੇ 138 ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 132 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਬੇਲੋੜੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਕਤ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 138 ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ, ਵੇਚਣ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ 99 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਲੋਪ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ, ਇਸ ਦੀ ਤਸੱਲੀ 'ਤੇ ਕਿ ਉਚਿਤ ਤੱਥ ਇਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੌਰਗੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ 99 ਸਾਲ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੋਣਗੇ, ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਨੇ 99 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(40) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਵੀ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਰਥਹੀਣ ਜਾਂ ਬੇਅਸਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਸਿਰਾਜ-ਉਲ-ਹੱਕ ਖਾਨ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਸੁੰਨੀ ਸੈਂਟਰਲ ਬੋਰਡ ਆਫ ਵਾਕ, ਯੂਪੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (7)* ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਰਥਹੀਣ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਬਣਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੀ ਹੈ। ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਉਸਾਰੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਅਰਥ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ

ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਗਠਨ ਪਿਛਲੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪੰਜ ਸਾਲ ਜਾਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ 'ਸ਼ੱਲ' ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ “ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ” ਸ਼ਬਦ ਅਧੂਰੇ ਜਾਂ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੋਹਨ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘਾਨੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (8), ਕਿ “ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਸੁਵਿਧਾ ਅਤੇ ਕਠਿਨਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਦੋਂ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਸਾਦੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਪੂਰੇ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ/ਨਿਯਮਾਂ/ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਕਤ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਤਰੀਵ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(41) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਹਿੰਸਾ ਕਰੀਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੁੱਸਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (7) ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 198 (8) ਏਆਈਆਰ 1992 ਐਸਸੀ 1

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪੈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਧੇ ਸਵਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਟਰੱਸਟੀਜ਼ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਟਿੱਬੀਆ ਕਾਲਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕੇਸ (*ਸੁਪੈਰਾ*) ਦੇ ਸਬੰਧ ਤੱਥ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਹਕੀਮ ਮੁਹੰਮਦ ਜਮੀਲ ਖਾਨ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਸੀ। ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1903 ਵਿਚ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾਵਾਖਾਨਾ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਸਬੇ ਵਿਚ ਇਕ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਟਿੱਬੀਆ ਕਾਲਜ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1927 ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਅੰਜੁਮਨ-ਏ-ਟਿੱਬੀਆ ਸਟਾਈਲ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1860 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾਇਆ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਨਾਮ 1915 ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਟਰੱਸਟੀਜ਼, ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਟਿੱਬੀਆ ਕਾਲਜ, ਦਿੱਲੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। . ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ 'ਬੋਰਡ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਟਿੱਬੀਆ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਟੈਚ ਹੋਸਟਲ ਚਲਾਇਆ। ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਾ ਸੀ; ਵਿਗਿਆਨਕ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਵਾਉਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। 1948 ਵਿੱਚ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਾ: ਯੁੱਧਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਸ਼. ਮੂਲ ਚੰਦ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 1948 ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਅਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਦਾਵਾਖਾਨੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋ ਸਥਾਨਕ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਰਸੀਵਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਰਿਸੀਵਰਾਂ ਨੇ 19 ਅਤੇ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਵਾਖਾਨਾ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜੇ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਟਿੱਬੀਆ ਐਕਟ, 1952 ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਫੈਸਲਾ। ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਕਾਰਨ, ਬੋਰਡ ਭੰਗ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ,

ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ, ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਿੱਬੀਆ ਕਾਲਜ ਬੋਰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੰਕਸ਼ਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਤੋਂ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਏ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪੁਰਾਣਾ ਬੋਰਡ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਗਮ ਸੀ, ਭਾਵ, ਨਿਗਮ ਕੀ ਹੈ? ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੋ ਮੁੱਖ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਗਰੀਗੇਟ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੋਲ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹੈਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 3rd Edn. ਵੋਲ. 9, ਪੰਨਾ 4, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 'ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਗਰੀਗੇਟ' ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ

"ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਗਰੀਗੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪਰਦਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਰੂਪ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਦੇਣਾ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਛੋਟਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣਾ, ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ, ਇਸਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ 'ਤੇ।

(42) ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਟਰੱਸਟੀਜ਼ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਟਿੱਬੀਆ ਵਿੱਚ

ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਸੁਪੈਰਾ), ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ, 7 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ। ਰਾਜ ਸੂਚੀ (ਸੂਚੀ 2) ਦੀ ਆਈਟਮ 32 ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ 32 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਸਪੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਕੇਸਾਂ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(43) ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ 1925 ਦੇ ਐਕਟ (ਸੈਕਸ਼ਨ 83) ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ

ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ, ਜੋ ਖੁਦ ਭੰਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਜੀਵਨਕਾਲ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(1) ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ

“12. ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। -(1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ”।

(44) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ *ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਔਲਖ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (ਸੁਪੈਰਾ)* ਵਿਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ *ਰਾਹੀਂ ਭੰਗ ਕਰ* ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਅਚਨਚੇਤੀ - ਅਰਥਾਤ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੰਬਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਰਜ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਵਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਭੰਗ ਕੀਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(45) ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਏ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਕ ਵਾਰ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਟੱਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ

ਵਿਵਾਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਵਾਕਾਂਸ਼ 'ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ' 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(1) ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ

“ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਇੱਕ ਨੰਗੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਭੰਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਘੇਰੇ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਭੰਗ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਅਟੁੱਟ ਹਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗਰਗ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਭੰਗ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸਰਲ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਰਲ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਵਰਣਨ

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਹਨ।"

(46) 'ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਫਿਰ ਦੁਕਵੀਂ ਚਰਚਾ ਲਈ ਆਈ। ਇਹ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਰਤਣ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।" *ਵਿਲੀਅਮ ਲੌਰੀ ਬਨਾਮ ਜਾਰਜ ਲੀਜ਼, (9) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲਾਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12* ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ 'ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ' ਵਾਕਾਂਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਸਾਫ਼ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸ਼੍ਰੀ ਗਰਗ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ 'ਤੇ ਕੱਟਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(1) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(47) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਸੈਕਸ਼ਨ 14(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੋਪੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਰਤਣ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਵੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਜੋ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" (1881) 7 AC 19

ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਰਾਣੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਭੰਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਨਵੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਭੰਗ ਕੀਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਥਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੂਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਔਲਖ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(48) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਹੈ, ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 79 ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਾਰਜਕਾਲ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1954 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 11 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਸੀਮਲਨ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਸਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਸਤੂ ਧਾਰਾ (iv) ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਵਧੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(49) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢੀਏ, 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਹਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਮੁੱਠੀ, ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਦਕਿ

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਲਈ, ਜੋ, ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੋ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਾਰਜਕਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 71 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਟਰਮੀਨਸ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਆਇ VII ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਜਕਾਲ ਲਈ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਗਠਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(50) 'ਤੇ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ 51 ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 8 ਮਈ, 1948 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 13 ਅਕਤੂਬਰ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ।, 1948. ਫਿਰ, ਸਾਲ 1965 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ. ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੇਖੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਸ. ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਖਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 27 ਅਗਸਤ, 1965 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ। ਇਸ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਫਿਰ ਸਾਲ 1979 ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ 23 ਮਈ, 1979 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ, ਭਾਵ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਸ. ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸਨ। ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦਾ 1979 ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਫ਼ਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰ) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਦਾ 1996 ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਧਾਰਾ 71 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੀਂ ਸੂਚੀ ਭੇਜਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਪੱਤਰ 19 ਫਰਵਰੀ, 1997, ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ- 4 ਜਿਸਦੇ ਬਾਅਦ ਪੱਤਰ, ਅਨੁਬੰਧ R.5 ਅਤੇ R-6 ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਖਰਕਾਰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲਫ਼ਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਕੇਸ (ਸੁਪ੍ਰੀਮ), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਜੇਕਰ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡੋਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਇਹ ਅਲਟਰਾ-ਵਾਇਰਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਰਕਾਰ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰਾਗ ਲੈ ਕੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ, ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਠੀਕ ਹੈ, ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਿਤਕਰੇ ਵਾਲਾ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਸਮਾਨ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।

(51) ਉੱਪਰ ਕੀਤੀ ਚਰਚਾ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਯੋਗਤਾ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸਮਾਪੀ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਨਿਰਮਾਣ ਹੈ।

(52) ਚੌਥੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਵਾਲ (i), (ii) (b), (iii) (a) ਅਤੇ (b) ਸਾਰੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(53) ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉਹੀ ਉਪਾਅ ਕੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 72 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿ ਕੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਜੋ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ 72, ਫਿਰ ਵੀ, ਬੋਰਡ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਦਿਸ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਗਲੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰੀ

ਸਰਕਾਰ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-2, ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(54) ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੀ ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਗਮੀਕਰਨ, ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੂਚੀ-1 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 44 ਅਧੀਨ ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਇਸ ਲਈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਖਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਕੱਲੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੌਪਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੀਵਧਾਨਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 72 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਫ਼ਦ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਫ਼ਦ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸੀਵਧਾਨਕ ਸਕੀਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਧਾਰਾ 245 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 162 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ।

(55) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਵੀ।

(56) ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਸਜੀਪੀਸੀ ਬਨਾਮ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ "ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ" ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ, ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ

ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਾਂ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(57) ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹੀ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ, ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਲਿਤ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਉਪਬੰਧ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ-III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੀ ਧਾਰਾ 12. 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਰਟ ਇਲ, ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੋਰਡ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ, ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ। 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1), (2) ਅਤੇ (3) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਨੇ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਇੰਨਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮੇਲ ਜਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ, ਭਾਵ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ, ਭਾਵ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਬਲਕਿ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਕੀਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਫ਼ਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਦਾਲਾਂ ਸਮੇਤ ਉਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ

ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰ ਸਮੇਤ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ 1925 ਦਾ ਐਕਟ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 72 ਅਤੇ 88 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ, ਵੰਡ ਕਾਰਨ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ-2 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਨੂੰ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕੇ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,

ਸੰਕਾ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਤੋਂ 71 ਵਿੱਚ ਨਿਜਿੱਠੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਸੈਕਸ਼ਨ 72 ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਜੋਂ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ-1 ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 44, ਭਾਵ, ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ, 7 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ 32, ਸੂਚੀ-2 (ਰਾਜ ਸੂਚੀ) ਨੂੰ ਫਿਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਵਿਧਾਨਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 88 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਕਸ਼ਨ 89 'ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ' ਦੁਆਰਾ ਪੁਨਰਗਠਿਤ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਣ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ (a) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ; ਅਤੇ (ਬੀ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ,- (i) ਕਿਸੇ ਰਾਜ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ (ii) ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ, ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦਾ ਅਨੁਕੂਲਣ ਉਹਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਬੋਰਡ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VI ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੇਵਲ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 44 ਹੈ। ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ (ੳ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੇਵਲ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ IV ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ X ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਸੱਤਾ ਅਤੇ ਕਰਤਵਾਂ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਫੱਟੀ। ਭਾਵ ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਦੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਢਾਲਣਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਪ

ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਣ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਫਲਤਾ , ਇਸ ਲਈ, ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

(58) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫੁਲ ਬੈਚ ਨੇ ਫਿਰ, ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ:-

“ਇਸ ਲਈ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਅਤੇ 89 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ (ਏ) ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਐਕਟ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (i) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ (ii) 'ਮੌਜੂਦਾ' ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ। ਧਾਰਾ 72 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ 'ਦੇ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਐਕਟ ਦਾ ਕੋਈ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਐਕਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(f) ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ 'ਮੌਜੂਦਾ' ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਵੀ ਸੋਧ ਹੋਇਆ ਹੈ।”

(59) ਫਿਰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਅਧਿਆਇ V ਦੇ ਭਾਗ 3 ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 39, 40 ਅਤੇ 41 ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਾਠ ਤੋਂ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਸਥਾਨਕ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ।

ਕਮਿਸ਼ਨ. ਹੁਣ, ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਜੁਆਈ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰਹੇ, ਸਗੋਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੀ।”

(60) ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਮ, ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਆਇ VI ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42 ਤੋਂ 69 ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਆਇ VII ਭਾਗ III ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 70 ਤੋਂ 84 ਫਿਰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 90 ਅਤੇ 91 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ:-

“ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹੇ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ। ਸੈਕਸ਼ਨ 76 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ “ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ”। ਇਸ ਲਈ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਕੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(f) ਅਨੁਸਾਰ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 72 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ 'ਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਤਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਬੋਰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(61) ਧਾਰਾ 106, 114, 115 ਅਤੇ 117 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ “ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਬਜਟ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੈ।

ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਬਜਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਇੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਲਮੇਲ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਚਿੰਤਤ"। ਫਿਰ ਧਾਰਾ 135 ਅਤੇ 142 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਇਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। . ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨਰੂਲਾ, ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 2115 ਆਫ 1966 ਵਿੱਚ ਜੇ. , 25 ਨਵੰਬਰ, 1966, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1967 ਪੰਜਾਬ, 272 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਜਾਂ ਰਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(62) conThei contentionfcaisedrby learned3Attornel]ਜਨਰ ਐਕਟ 1966 ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਐਕਟ ਹੈ ਜੋ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਸਮੱਸਿਆ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹੱਲ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੱਭਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਡਬਲਯੂਡਬਲਯੂ ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਬਾਬੇ ਰਾਜ, (10) ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ , ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,

(10) ਏਆਈਆਰ 1959 ਬੰਬਈ 363

ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ 'ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ' ਫਿਰ ਚਰਚਾ ਲਈ ਆਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਰੋਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰੇ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਪਰ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਾ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਜਾਂ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੰਮਕਾਜ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ, ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ।

(63) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਜਾਂ ਦਫਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:-

“ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 83 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੀ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਦਫਤਰ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਚਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਬੋਰਡ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਚਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ 2/3 ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਡਬਲਯੂ ਡਬਲਯੂ ਜੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੇਸ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1959 ਬੰਬੇ, 363 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਚਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ, 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ 'ਤੇ, ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ, ਬਲਕਿ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 83 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ, "ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ" ਨੂੰ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ" ਲਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ

ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਚਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਬਦਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਤੰਗ ਸਵਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਕੋਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਜੋ ਹੁਣੇ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੂਪ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 89 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਡੈਪਟੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿਚਲੇ ਸਮੀਕਰਨ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ" ਲਈ ਸਮੀਕਰਨ "ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ" ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 72 ਜਾਂ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। . ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 (iv) ਅਧੀਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 70 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵਾਂ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ, ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਭੁੱਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਕੁਝ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭੁੱਲਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕੇ

ਸੈਕਸ਼ਨ 72 ਅਤੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ। ਇੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ,ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ

'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ (ਏ) ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, (ਅ) ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਤਾਲਮੇਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਸੀ) ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹੁੰਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੀਵੇਧਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ, ਬੋਰਡ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ। ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ

ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੁਣ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(64) ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵੇਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਉਦਾਰਤਾ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇੰਦਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ, ਉਪਯੋਗੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸੂਚੀ I—ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 44, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫਾਡੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਵਿਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਿਸਟ-1-ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 44 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਓਨੇ ਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹੇ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਸ਼ੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।

(65) (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਭਾਗ II, ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਤੋਂ 8 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(f) ਅਤੇ (m) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।, ਸੈਕਸ਼ਨ 88 ਅਤੇ 72 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਤੋਂ 71 ਵਿੱਚ ਨਿਜ਼ੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਸੈਕਸ਼ਨ 72 ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਜੋਂ ਭੰਗ ਕਰਨ, ਅਤੇ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਜੋਂ, ਹੈ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ 1966 ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕਾਰਜ ਤੋਂ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 72 ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(66) ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ 'ਈ ਰਾਜ' ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੂਰਕ, ਇਤਫਾਕਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨਾ ਸੀ। 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੂਰਕ, ਇਤਫਾਕਨ ਅਤੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਤੋਂ 71 ਤੱਕ ਭਾਗ VII ਕੁਝ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1962 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਸਮੇਂ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪਵਾਦ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਉਚਿਤ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ 1 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭੰਗ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ

ਸਹਿਮਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਯਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸਨ।

ਉਸ ਰਾਜ ਲਈ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ। ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੋ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਕਰਨ, ਸੰਪੱਤੀ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 68 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ. ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951 ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ, ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨਿਗਮ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਜਾਂ ਪੁਨਰਗਠਨ ਜਾਂ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਉਣੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਵੀਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ। ਜੇਕਰ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਕੋਲ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 69. ਸੈਕਸ਼ਨ 70 ਵਿੱਚ ਮਲਟੀ-ਯੂਨਿਟ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋਸਾਇਟੀਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ, ਪੁਨਰਗਠਨ ਜਾਂ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਇਹੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ। 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਜਾਂ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਸਨ, ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਸਨ,

ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। , ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨੇ ਸਨ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਕ, ਇਤਫਾਕਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲ ਸਕੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਰੇਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ VII ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਪੂਰਕ, ਇਤਫਾਕਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਯਤ ਦਿਨ

ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। - ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਹੀ। ਧਾਰਾ 72 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਸ਼ਕੀ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਸਤਾਰ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਤੋਂ 71 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਗਰੁੱਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 72 ਤੋਂ 78 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਕੱਠੇ ਗਰੁੱਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਘੱਟ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 67 ਤੋਂ 71 ਖਾਸ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਧਾਰਾ 72 ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਆਮ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈਡਿੰਗ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 73 ਕੁਝ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ. ਸੈਕਸ਼ਨ 74 ਜੋ ਕੁਝ ਮੌਜੂਦਾ ਸੜਕ ਆਵਾਜਾਈ ਪਰਮਿਟਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮਿਟ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਪਰਮਿਟ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਸੈਕਸ਼ਨ 75 ਅਤੇ 76 ਜੋ ਕੁਝ ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ

ਕੇਸ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 77 ਕੁਝ ਰਾਜ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ। ਭਾਗ 78 ਤੋਂ 80 ਤੱਕ ਭਾਗ VIII ਫਿਰ ਭਾਖੜਾ ਨੰਗਲ ਅਤੇ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਭਾਖੜਾ ਨੰਗਲ ਅਤੇ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਭਾਗ VIII ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗ VII ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਤੋਂ 77 ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 78 ਤੋਂ 80 ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਭਾਖੜਾ ਨੰਗਲ ਅਤੇ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਨ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਜਿਹੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 78 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਧਾਰਾ 79 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਇਕੱਲੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਦੋ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਕੇਂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਸਰਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 79 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਭਾਖੜਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਬੋਰਡ ਨੇ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਕੱਲੇ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਖੜਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਫੰਡ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:-

"(6) ਭਾਖੜਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਬੋਰਡ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ।"

(67) ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਬੋਰਡ <ਬੋਰਡਕਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਸੌਪਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਕਤ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਦੀਆਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ

ਹਰਿਆਣਾ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (7) ਅਤੇ (7) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। 8) ਸੈਕਸ਼ਨ 79 ਦਾ। ਬੋਰਡ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (9) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਉਸਾਰੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਆਸ ਨਿਰਮਾਣ ਬੋਰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਗਠਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜ ਸੌਪਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੇ। ਹਰਿਆਣਾ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 78 ਤੋਂ 80, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਭਾਗ VIII ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਭਾਖੜਾ ਨੰਗਲ ਅਤੇ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਥਾਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦਾ, ਜੋ ਕਿ 1966 ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਅਟੁੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਹੇਠ ਆਉਣ ਲਈ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੀ ਖੋਜ ਹੈ। ਗਿੱਲ ਦਾ ਕੇਸ (*ਸੁਪੈਰਾ*), ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਗ VIII ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 81 ਅਤੇ 82 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 83 ਅਤੇ 84 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 85 ਤੋਂ 87 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭਾਗ X ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਕਤ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਹੋਵੇਗਾ।

(68) ਜਿੱਥੇ ਕਿ, n ਸੈਕਸ਼ਨ/€87 ਪੀ. ਸੈਕਸ਼ਨ 88, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਭਾਗ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ, ਵਿਸਤਾਰ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਹਵਾਲੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ (ਜ਼ੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ), ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਜਾਂ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੋਧ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਿਬ ਹੋਵੇ ਅਤੇ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਹਰ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣੇ, ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਕੂਲਨ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, , ਇਹ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਢਾਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਭਾਵੇਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਦਲਿਆ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ। ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 88 ਅਤੇ 89 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਐਕਟ, 1925 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਘੁਲਣਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਚਾਰਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੂਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 88 ਅਤੇ 89 ਇਕੋ ਇਕ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਜਾਂ ਸਮਕਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੂਚੀ ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇ ਇਹ ਹੋਰ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਇਹ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1925 ਦਾ ਐਕਟ, ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਟ, ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਬੋਰਡ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। , ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੂਰਕ, ਇਤਫਾਕਿਕ ਅਤੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਇਸ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਵਿਚਾਰ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹਨਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੋਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੂਚੀ-2 (ਰਾਜ ਸੂਚੀ), ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 7 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਲਿਸਟ-ਇਲ (ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ) ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 28, ਜੋ ਚੈਰਿਟੀ ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਐਂਡੋਮੈਂਟਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੰਸਦ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਮਕਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ, ਇੱਕ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਚਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

(69) ਇਹ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ: ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ 'ਸ਼ਬਦ' ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਾਨਯੋਗ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 72, 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ 1966 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੂਰਕ, ਇਤਫਾਕਿਕ ਅਤੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਤਹਿਤ ਲਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਉਪਾਅ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਭਾਖੜਾ ਨੰਗਲ ਅਤੇ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਬੋਰਡ, ਅਸਥਾਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ। 'ਜਦ ਤੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ' ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 88 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਵੀ ਮਾਨਯੋਗ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ। ਭਾਗ II ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਪੁਨਰਗਠਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 88 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਐਕਟ, 1925 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦਾ ਮਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ, ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਿੱਚ, ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, 1925 ਦਾ ਐਕਟ ਉਕਤ ਰਾਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਹੁਣ ਅੰਤਰ-ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਸਰੀਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਐਂਟਰੀ 44 ਸੂਚੀ-1 (ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ) 7 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 89 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ .ਸਰਕਾਰ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਾਨਯੋਗ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ, ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ IV ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਰਥਹੀਣ ਜਾਂ ਬੇਅਸਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਅਰਥ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(70) The effect of law, annunciated by the Full Court ਤੁਰੰਤ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦਾ ਅਨੁਕੂਲਨ ਉਹਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ 'ਬੋਰਡ' ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VI ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 44 ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ

89 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਬੈਂਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ IV (ਇਹ ਭਾਗ III ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਾਗ IV ਨਹੀਂ ਹੈ) ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਐਕਟ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 89 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣ, ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਪ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ", ਤਾਂ ਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਦੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਖੋਜਾਂ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਢਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 44 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ, ਬੋਰਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। 1966 ਦਾ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਢਾਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸੋਧ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ, ਹੁਣ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਥਿਤੀ 1925 ਦੇ ਐਕਟ, ਅਰਥਾਤ, ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗੀ।

(71) ਜੇ ਏਆਈਸੀਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਫਿਰ ਤੋਂ ਚੰਗੀਆਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੀਏ, ਅਸੀਂ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਹੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ।, ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ, ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੋਧੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(72) ਹਰ ਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖਾਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਦੇਹ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਉਸ ਦੀ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ, ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਜਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਧਾਰਾ 41, 84, 95, 106, 123, 124, 130, 135 ਅਤੇ 142 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਤਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਜ ਕਮਿਸ਼ਨ

ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 84 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਨ ਜਾਂ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਅੰਤਿਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 95 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 106 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਜਾਂ ਆਮਦਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਉਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ। ਇਸ ਕੋਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਜਾਂ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਹਿੱਸਾ ਸਬੰਧਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਫੰਡ ਵਜੋਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਉਕਤ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਜਾਂ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਿਕ, ਵਿੱਦਿਅਕ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਮਕਸਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਧਾਰਾ 116 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਆਡੀਟਰਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਹਰ ਸਾਲ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਆਗਾਮੀ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਲਈ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਫਿਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰਚੇ ਲਈ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਨੁਮਾਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਕੋਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਫਿਰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਨੁਮਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਬੋਰਡ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਫੇਰਬਦਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਫਿਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। 1925 ਦਾ। ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯਕਮੁਸ਼ਤ ਜਾਂ ਕਿਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਆਇ IX ਵਿੱਚ ਨਿਜ਼ੋਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ X ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਧਿਆਇ XI ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ X ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 130 ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ, ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਕੀਮ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ

ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਖੁਦ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 135, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਆਇ XI ਵਿੱਚ ਨਿਜ਼ੋਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਠਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਹੁਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਬਰਖਾਸਤ ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ XII ਵਿੱਚ ਫੁਟਕਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਜ਼ੋਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 142 ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਆਇ XII ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬੋਰਡ, ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਮੈਂਬਰ, ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਗੜਬੜ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ, ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਖਰਚੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੜਬੜ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਖਰਚਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਵਾਰਡ ਹਰਜਾਨੇ ਜਾਂ ਖਰਚੇ।

(73) ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਕਾਰਜ J, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਜ਼ੋਠੇ ਗਏ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 41 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਮੇਟੀ, ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਨਿਜ਼ੋਠਣ ਵਾਲੇ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਆਪਸੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕੁਦਰਤ । ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਕਿ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਹਰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਹਨ। ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਕੇ, ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ

ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਕਾਰਜ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਜ ਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 116 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਆਡਿਟ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਆਡੀਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ, ਹਰੇਕ ਖਾਤੇ ਦੀ ਆਡਿਟ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਫਿਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 117 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਖਾਤੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਦੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 116 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (3) ਅਤੇ (4) ਤੋਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਿਰੋਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਜ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬੋਰਡ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰੇਕ ਖਾਤੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਸਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬੋਰਡ ਧਾਰਾ 116 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਲਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੋਲ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਡਿਊਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਭਾਵੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਅਧੀਨ ਭੰਗ ਕਰ ਕੇ ਕੋਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੱਦ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਦਾ ਤੱਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਗਲਤ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਐਕਟ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(74) ਇਹ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 40 ਅਤੇ 41 ਦੇ 3 ਸੰਯੁਕਤ[ਪ੍ਰਭਾਵ 0 ਨੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ' ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ, ਸਥਾਨਕ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਗਲੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਅਤੇ 40 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਿਰਫ ਇਹ

ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਯਤ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਪਲਬਧ ਹੋਰ ਫੋਰਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ, ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬੋਰਡ, ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(75) ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਤੋਂ 69 ਟੀਨ ਦੇ ਅਧਿਆਇ VI, •1 ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 70 ਅਤੇ 71 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਆਮ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਅਖ਼ਤਿਆਰ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕੁੱਲ ਖਰਚੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਜ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੱਕ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ, ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਤੋਂ 71 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੀ ਖੋਜ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਮ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ, ਪਰ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੱਕ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਕੀ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 45,46,52, 90 ਅਤੇ 91 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ

ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹੇ ਹੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹੇ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਅਪੰਗਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੀ ਖੋਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਿ ਇਹ ਫੰਕਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨੇਗਾ ਜੋ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜ ਸਿਰਫ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 76 ਫਿਰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਚਰਚਾ ਲਈ ਆਈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 76 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਕੀ ਸੀ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(f) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 72 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਾ 76 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਐਕਟ 1925 ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਹਨ, ਪਰ 1966 ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦ 'ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। '। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(f) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(f) ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 76, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 76 ਫਿਰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਆਈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਕੋਲ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਭਰ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਸੀਮਤ ਹੋਵੇਗਾ। "ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲ" ਸ਼ਬਦ, ਜਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 76 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਿਆ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ, ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(76) ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਫੰਕਸ਼ਨ) 3, ਧਾਰਾ 84 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਤਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 106 ਜੋ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖਰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਚਰਚਾ ਲਈ ਆਇਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 106 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਸਰਪਲੱਸ ਫੰਡ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖਰਚਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਡੀਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 116 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਜਾਂ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਚਰਚਾ ਲਈ ਆਇਆ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 124 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 130 ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਬਾਰੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਜਿਹੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਕਾਲੀ ਨਾਲ ਨਿਬੇੜਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਖਾਨਦਾਨੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਖਰਚ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ

ਐਕਟ ਫਿਰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਚਰਚਾ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ "ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਨ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਡੀਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਵਿਵਾਦ-ਅਧਾਰਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਵਿਚ ਆਪਸੀ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ / ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜਦੋਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਬੋਰਡਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਮਾਮਲੇ, 'ਤੇ ਹਨ। ਵਿਵਾਦ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ, ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

। ਡਿਸਚਾਰਜਿੰਗ ਫੰਕਸ਼ਨ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਚ ਨੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ" ਪਰ ਫਿਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ "ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਨੂੰਨ" ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 'id ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਆਈਐਸਓ ਸੈਕਸ਼ਨ 41, ਉਸ ਖੋਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ: id ਇੱਕ ਖੋਜ ਵਾਪਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਤਲਾਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ"।

(77) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਬੰਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਡੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ। -ਫ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਗਠਨ ਅਤੇ .oard ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਜਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਵਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ 'ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ' ਅਤੇ ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਕੀਲ, ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਐਕਟ ਹੈ ਜੋ 'ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਸਮੱਸਿਆ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹੱਲ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ 'ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ' ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਫਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਚਰਚਾ ਲਈ ਆਏ।

(78) co The.tcontentions•rofilearnedeAttorneya Generaln ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, (a) ਕਿ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ

ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, (ਅ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ' ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, (c) ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਬਰਕਰਾਰ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਹਿੱਸੇ (ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼) ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ (ਸੈਕਸ਼ਨ 91) ਦੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ (i) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮੌਜੂਦਾ ਹੈ, (ii) ਕਿ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਤਨਖਾਹ ਲੈਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ (iii) ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, (ਡੀ) ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣੇ ਹਨ, ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਇਹ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੰਕਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ,

ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੀ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ' ਸਮੀਕਰਨ ਲਈ 'ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ, ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ' ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, (ਈ) ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ (ਐਫ) ਕਿ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਘਟਾਏ ਗਏ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। . ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸਨ ਕਿ (i) ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; (ii) ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, (iii) ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਕੋਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਗੋਂ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਵੇਗੀ; (iv) ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਕੋਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਨਵਾਂ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਬੋਰਡ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; (v) ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੀਵਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ, ਬੋਰਡ, ਇੱਕ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(79) The sa:osamesiconclusionr ਸੂਚੀ-1 (ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ) ਵਿੱਚ 44 ਦੇ 31 ਵੇਂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅੱਗੇ ਸੀ।

ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ, "ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਹਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਅਟੁੱਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਵਿਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇੰਦਰਾਜ 44 ਸੂਚੀ-1, ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਸ਼ੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।

(80) ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ Iraisdnby1 ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਿੱਟੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਗ 3, 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ V ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 39, 40 ਅਤੇ 41 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। 39, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 40 ਹਰੇਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀਆਂ, ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ "ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਸਥਾਨਕ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੋਰਡ ਦੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ. ਹੁਣ, ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਣਿਆ ਰਹੇ, ਸਗੋਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਕ (ii) ਤੋਂ (v) ਤੱਕ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਵਿੱਚ।) ਚਿੰਤਤ ਹਨ, ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ, ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਵੱਡੇ, ਸਿੱਧੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਨ

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 39, 40 ਅਤੇ 41 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਫੰਕਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੱਢੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ

ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਹੀ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ। ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਮੇਤ, ਆਪਣੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਲਈ ਐਕਟ 1966 ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਉਪਬੰਧ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ 89 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਹਰਿਆਣਾ, ਜਾਂ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਐਕਟ of 1925 ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ। ਫਿਲਹਾਲ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਹੈ ਕਿ 1925 ਅਤੇ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਹੈ। iv) ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਕੋਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਕੋਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਨਵਾਂ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੜਨਗੀਆਂ।

ਜੇ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਬੰਧਿਤ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਨਿਆਂਇਕ ਹਨ, ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲੜੀ ਨੰਬਰ (ਵੀ) 'ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੁਰੰਤ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(81) ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ, ਸੂਚੀ-1 (ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ) ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 44 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ ਜੋ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾ ਸਿਰਫ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵੀ ਐਂਟਰੀ 44, ਸੂਚੀ-1, ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਐਂਟਰੀ 44, ਸੂਚੀ-1, ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(82) ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ

ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(83) ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਅਧੀਨ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਭਿਆਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਦ੍ਰਿਸ਼, 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਰਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(84) ਇਹ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966, ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਸਮੇਤ ਅਜਿਹੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੂਰਕ, ਇਤਫਾਕਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਛੋਕੜ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਗਠਨ ਲਿਆਇਆ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹੱਲ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਭਾਗ II ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਰਾਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਗਠਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਤੋਂ 6 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। 1966 ਦਾ ਐਕਟ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(85) ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925, ਸੈਕਸ਼ਨ I ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ 1 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। 1925 ਦਾ ਐਕਟ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 1 ਨਵੰਬਰ, 1925 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ 1966 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾਵਾਂ 86 ਤੋਂ 97 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 88 ਦਾ ਉਚਿਤ ਹਵਾਲਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਭਾਗ II ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ, ਵਧਾਇਆ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਸੰਦਰਭ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ

ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਜੋਂ

ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 88 ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 88 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਹਰਿਆਣਾ, ਯੂਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਖੇਤਰ ਇਹ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਸ ਐਕਟ, ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਪੰਜਾਬ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਯੂਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 88 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜ ਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਬਾਡੀ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਟ.

(86) ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਬਰਕਰਾਰ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਸੰਗਠਿਤ ਹਿੱਸੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 88 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮੇਤ ਨਿਆਂ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਰਾਗ ਐਕਟ 1966 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਜੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 'ਕਾਨੂੰਨ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਆਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"ਕਾਨੂੰਨ" ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਟ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, ਆਰਡਰ, ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ, ਨਿਯਮ, ਸਕੀਮ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ" .

(87) ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਇੱਕ ਐਕਟ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਐਕਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ

ਸਾਰੇ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮਕਾਜ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ।

(88) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਅਦਮਾਰ ਮਠ ਆਦਿ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਾਮੀ ਜੀ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (11) ਕੇਲ ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 119 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਦਾ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਤੱਥ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਗੇ ਕਿ 1 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1956, ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਦੱਖਣੀ ਕਨਾਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ, ਹੁਣ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਮਦਰਾਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1951 ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 76(1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ

(11) ਏਆਈਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 1

ਅਧਿਕਾਰੀ, ਹਰੇਕ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਤੋਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ ਅਜਿਹੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 76 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਲਾਨਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਫੀਸ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਮਦਰਾਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 76(1) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਰ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰੇ, ਸਾਲਾਨਾ ਅਜਿਹਾ ਯੋਗਦਾਨ ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਸੂਰ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਹੜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਸੂਰ ਦਾ ਨਵਾਂ ਰਾਜ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 119, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਦਾ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਖੇਤਰੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਹਵਾਲੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ

ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ।

(89) 1956 ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ 1 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣ ਗਿਆ। ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ, ਮੈਸੂਰ ਨੇ ਫੌਜਲੀ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਸਾਲ 1367 ਤੋਂ 1370, ਜੋ ਕਿ ਦੱਖਣੀ ਕਨਾਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਅਦਮਾਰ ਮੱਠ ਦੇ ਮਥਾਧਿਪਤੀ ਤੋਂ 1957 ਤੋਂ 1960 ਦੇ ਕੈਲੰਡਰ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਹੋਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਵੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੋਈ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਮੈਸੂਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਮੈਸੂਰ ਲਈ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਐਂਡ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ। 1951 ਦਾ ਐਕਟ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਕੋ-ਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ ਜੋ ਧਾਰਾ 122 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 109(1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ। 1951 ਦੇ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 80 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 109(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਦਲੀਲ ਟਿਕਦੀ ਹੈ, ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। 1956 ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 109, 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਲਈ ਸਮਾਨ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ।

'ਟੀ09. ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ।—(1) ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ, ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਿਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ, ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਕਤ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼

ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ,

ਅਜਿਹੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(90) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 109(1) ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਾ ਗਠਨ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ, ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਭਾਗ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਐਕਟ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਤਬਦੀਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ “ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 109 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ -ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀ ਪੈਰੋਟ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(91) ਸ਼੍ਰੀ ਅਦਮਾਰ ਮਠ ਆਦਿ (ਸੁਪੇਰਾ) ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਾਮੀ ਜੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਗਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 109 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ, ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਣ ਗਈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ

ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ, ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ, - ਮੈਸੂਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, 1951 ਦੇ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਭਾਵ, 1951 ਦੇ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਣਾਉਂਦਾ

ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਯਾਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ, 1925 ਦਾ ਐਕਟ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਜੋਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 72 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਵ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ, ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਿਛਲੀ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਉਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(92) ਕਮਿਸ਼ਨ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਾਪਸੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੀ ਦਫਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤਤਕਾਲੀ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ, ਸਾਰਥਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਜੋਂ ਬੋਰਡ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ 'ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ' ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਬਰਕਰਾਰ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਹਿੱਸੇ (ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼) ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ (ਸੈਕਸ਼ਨ 91) ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚੱਲਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ (i) ਇਹ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। (ii) ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਤਨਖਾਹ ਲੈਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, (iii) ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਅਧੀਨ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਾਵਾਂ ਦੀ

ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਖੇਤਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਕਰਨ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ' ਲਈ 'ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪਾਵਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ। 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਏ ਗਏ

ਬੇਸ਼ੱਕ ਤਤਕਾਲੀ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਵੀ, ਕੋਈ ਪਦਾਰਥ ਹੈ। ਤਤਕਾਲੀ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਵੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਅਦਮਰ ਮੱਟ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਸਵਾਮੀ ਜੀ. ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 88 ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਤਰ-ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ।

(93) ਐਕਟ The Act of 1925 is a state Act. The historical background ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਸਹੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਿਕਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਦਸ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਨ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮੰਨਣ। ਉਹ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਬਹੁ-ਦੇਵਤਾਵਾਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸਮਾਧੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਤਪੱਸਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਉਹ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਣੀਆਂ, ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਸੰਦਾਂ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਏਜੰਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਥ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਗੁਰੂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੋਣ ਸਨ।

ਸੰਗਤ ਜਾਂ ਸੰਗਤ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਰਾਜ ਦਾ ਧਰਮ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਜਾਰੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਜਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਗਲ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੌਰਾਨ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਦਲ ਗਈ। ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਮਹੰਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਮਹੰਤ ਜਾਂ ਉਦਾਸੀ ਮਹੰਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਦਾਸੀ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤਪੱਸਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ, ਉਦਾਸੀਆਂ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਪੁਰਾਣੇ ਹਿੰਦੂ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ, ਤਪੱਸਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਸਮਾਧਾਂ ਜਾਂ ਮਕਬਰਿਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਤੇ

ਜਨਮ, ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਧ ਸੰਬੰਧੀ ਹਿੰਦੂ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਖਾਂ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੁਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਮਹੰਤ ਸਿੱਖ ਮਹੰਤ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗਤ ਦਾ ਪੰਥ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਸੰਗਠਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿੱਖ ਮਹੰਤਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ 'ਤੇ ਪੰਥ ਜਾਂ ਸੰਗਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਖ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਉਭਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਜਨਵਰੀ, 1921 ਵਿਚ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸੇ ਸਾਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀਆਂ ਕਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਈ ਡਰਾਫਟ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਕ ਉਪਾਅ ਅੱਗੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਇਕ ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਸਥਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਆਫ ਕੰਟਰੋਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹੰਤਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਸਨ ਜਾਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਕੌਮ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੁਰਦੁਆਰੇ, ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਬਣ ਗਿਆ, 1925 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਆਦਤਨ ਵਰਤੋਂ ਕਾਰਨ, ਸਿੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖ ਪੂਜਾ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਭਾਈਚਾਰੇ, ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾਜ਼ ਐਂਡ ਸ਼ਰਾਈਨਜ਼ ਐਕਟ, 1922, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਪੂਜਾ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੁਆਰਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(94) ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਸਕ ਸੀ, ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਰਾਜ ਦਾ ਧਰਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਆਦਤਨ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਿੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖ ਪੂਜਾ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਪੂਜਾ ਸਥਾਨਾਂ ਲਈ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਕਸਦ, ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਪੂਜਾ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸਿੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(95) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 1925 ਦਾ ਐਕਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਦਾ ਐਕਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 32 ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 28, ਭਾਵ ਬਾਕੀ ਸੂਚੀ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (12) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਵੇਗੀ

ਐਕਟ 1925 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(96) 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ

ਇਸ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਿਯਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। *ਮੋਰਗਨ (12)*, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਅਤੀਤ ਦੇ ਹਰ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮਾਰਕਰਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸਨ ਪਰ ਖਾਸ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਇਰਾਦਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਕੁਝ ਦਿੱਖ ਵਿਚ ਅੱਖਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਯਮ ਜੋ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਜਿਹੜੀਆਂ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਕਦੇ ਐਕਟ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਲੋੜ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕੇ, ਕਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਤੁਲਨਾ *aiiother* ਨਾਲ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਤਰਕ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ"। *ਕੋਮੇਟ ਰੇਡੀਓ ਵਿਜ਼ਨ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਬਨਾਮ ਫਾਰਨੇਲ ਟਰੈਡ ਬਰਗ ਲਿਮਟਿਡ (13)* ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਭਾਸ਼ਾ

ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੀ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਉਸਾਰੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਠੁੱਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੇ ਗੁਲਾਮ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। *ਸੀਫੋਰਡ ਕੋਰਟ ਅਸਟੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਆਸਰ*, (14) ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਡੇਨਿੰਗ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਖਿਆ:-

ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰੇ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ

(12) (1560 (75) ER. 308

(13) (1971) 3 All ER 230

ਅਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਗਣਿਤ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਸਾਹਿਤ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਡਰਾਫਟਮੈਨਾਂ ਦੀ ਅਕਸਰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਜੱਜ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਫਟਮੈਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਜਾਂ ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਨੂੰ ਬਚਾਏਗਾ ਜੇਕਰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟਾਂ ਦਾ ਖਰੜਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸੂਝ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੱਜ ਸਿਰਫ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਡਰਾਫਟਮੈਨ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਉਸਾਰੂ ਕੰਮ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕੰਮ ਸਿਰਫ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ। ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ "ਬਲ ਅਤੇ ਜੀਵਨ" ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਹੈਡਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੱਜਾਂ (ਸਰ ਰੋਜਰ ਮੈਨਵੁੱਡ, ਸੀ.ਬੀ., ਅਤੇ ਐਕਸਚੈਂਜਰ ਦੇ ਹੋਰ ਬੈਰਨਜ਼) ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (3 ਕੰ. ਰਿਪ. 7 ਬੀ) ਅਤੇ ਇਹ ਅੱਜ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਵਿਹਾਰਕ ਸਲਾਹ ਪਲਾਡਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨੋਟ (2 ਪਲੇਡ. 465) ਵਿੱਚ ਈਸਟਨ ਵੀ ਸਟੱਡ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਘਰੇਲੂ ਰੂਪਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ: ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਐਕਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਖੁਦ ਇਸ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੜਬੜ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ? ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਦੀ ਐਕਟ ਬਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(97) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਮੈਂਬਰਜ਼ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਈ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਬਲਬੀਰ ਨਾਥ ਮਾਥਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (15) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੰਮ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਜਾਂ ਚੋਸ਼ੀ। ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਵੀ ਹਟ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਚੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਚੇ ਅਰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸਰਲਤਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਮੂਕ ਅਧੀਨਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੈਟੈਂਟ ਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਅਸੰਗਤਤਾ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੀਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਹਟਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਲਿਖਤੀ ਪੂਰਕ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ।"

(98) ਸਟੇਟ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925, ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੜੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ। ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ 1925 ਦਾ ਐਕਟ ਹੋਵੇ ਜਾਂ 1966 ਦਾ ਐਕਟ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗਾ। ਵਿਆਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਬੇਤੁਕੀਤਾ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕੇਂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਅਧੀਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੀ ਖੋਜ ਵੀ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਭਾਵ, ਜੇ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਉਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ। ਇਹ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇ ਜਾਵੇਗਾ।

(99) ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ (i) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ 1925 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 70, 71, 74, 78, 79 ਅਤੇ 80 ਵਿੱਚ "ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਵਾਧੂ ਹਨ ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 70, 71, 74, 78, 79 ਅਤੇ 80 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਣਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ

ਵਾਲੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਤਰ-ਮਿਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਬੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਬਦਲਣਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੰਗੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਿਤੀ 19 ਨੂੰ ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਵੀ ਇਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਭਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲਾ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਉਕਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਤੁਰੰਤ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਨੋਟਿਸ। ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਲੰਬਾ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 73, 74 ਅਤੇ 75 ਵਿੱਚ 1968 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ "ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 73, 74 ਅਤੇ 75 ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਖਰਚੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੇਵਕ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਸਮੁੱਚੇ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਡੈਸਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਆਰ.ਐਲ. ਮਿੱਤਲ, ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ MS (M) ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਨੋਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ:-

“ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਬਕਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ - ਸੈਕਸ਼ਨ 72. ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ “ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ” ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 72 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ

ਹੋਏ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ" ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

2. ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਪੰਜਾਬ (ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਬਾਦਲ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਡੀ.ਓ. ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ, 7 ਫਰਵਰੀ, 1978 (ਲੜੀ ਨੰ: 1) ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਹਰਿਆਣਾ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ (ਸੀਰੀਅਲ ਨੰ: 3) ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਸਾਡੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

3. ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਖਰੜਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ "ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ" ਦੁਆਰਾ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ" ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
4. ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ MS (M) ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(100) ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ "ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ" ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਲਈ, ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਥਾਂ, 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 70, 71, 74, 78, 79 ਅਤੇ 80 ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੈਕਸ਼ਨ 71 ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 74 ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 78, 79 ਅਤੇ 80 ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

(101) ਭਾਵੇਂ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ (i) ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਉਸੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ (i) ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਨਿਯਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਦੇ ਨਾਲ

ਪ੍ਰਦੇਸ਼ 44 ਸੂਚੀ I, ਭਾਵ, ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ। ਐਂਟਰੀ 44 ਸੂਚੀ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ:-

"ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਭਾਵੇਂ ਵਪਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ"।

(102) ਕਮਿਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ

ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਿਰਫ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ. ਭਾਰਤ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਸੰਘ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

“(1) ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪੂਰਕ, ਇਤਫਾਕਿਕ ਅਤੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ (ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਸਮੇਤ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ।

(2) ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 368 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(103) 1966 ਦਾ ਐਕਟ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੂਰਕ, ਇਤਫਾਕਨ ਅਤੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਅਤੇ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਰੋਤ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 1 ਤੋਂ 4 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਯੋਗਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ 1966 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਚੀ ਲਈ ਸੰਦਰਭਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਚੇ ਹੋਏ,

ਸੂਚੀ-1 ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 97। ਸਾਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(104) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਸਕੀਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਇਹ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਯਤਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-4 ਅਤੇ P-5 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ, ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 (ਬੀ) 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰੋਲ ਧਾਰਮਿਕ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਜਾਂ ਪੁਨਰਗਠਨ ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਧਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ, ਭਾਵ, ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ। ਐਕਟ ਦੇ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(105) ਸਵਾਲਾਂ (i), (ii)(b), (iii)(a) ਅਤੇ (b) 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਚਰਚਾ ਦਾ ਅੱਪ-ਸ਼ਾਟ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ (i) ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਵਾਲ (ii)a ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਾਲ (ii) (ਬੀ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ (i) ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ-ਪੱਖੀ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ 1925 ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ (i) ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਹੈ, ਸਵਾਲ (iii) (a) ਅਤੇ (b) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਾਡੇ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਵਾਲ (iv) ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਸਵਾਲ (v) ਮਿਤੀ 12 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ,

ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਾਲਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਸੀ / ਵਫ਼ਾਦਾਰ

ਜੀ.ਐਸ.ਸਿੰਘਵੀ, ਜੇ.

ਮੈਂ ਵੀ ਕੇ ਬਾਲੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਜੇ.

ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਮੈਂ ਵੀ ਕੇ ਬਾਲੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਜੇ.

ਅਮਰ ਦੱਤ, ਜੇ.

(106) ਮੈਂ ਵੀ.ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ, ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "1925 ਐਕਟ") ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਤਿਹਾਸ 'ਤੇ ਸੰਖਿਪਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰੀ-ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1966 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ। ਬਿੰਦੂਆਂ (i) ਤੋਂ (iii) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਦੇ ਕੁਝ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੋਣ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸ੍ਰ. ਨੰ. (iv) ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਲਵਾਂਗਾ।

(107) ਉਹ ਤੱਥ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ 12 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵਸ੍ਰੀ ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਸਿੰਘ, ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸੰਪੂ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ)

"ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਵਸ੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਅਤੇ ਅਜਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ.ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੰਜ ਨੁਕਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ

ਫੈਸਲਾ, ਵੀ.ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ. ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ. ਨੰ. (iv) 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਕੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲੇਗਾ ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਅਹੁਦਾ ਸਦਾ ਲਈ ਸੰਭਾਲੇਗਾ?”

(108) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 40, 42, 43, 43-ਏ, 51, 70, 71, 72, 79 ਅਤੇ 83 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ, ਸਿਰਫ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਲੀਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਸਦਾ ਲਈ ਰੱਖਣਗੇ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਫ਼ਮਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, (ਸੁਪਰ) ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਬੈਂਚ ਨੇ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (iv) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ:-

'ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਿਹਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਜਮਹੂਰੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

1954 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 11 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਦੀਵੀ ਰਹੇਗਾ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ

ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਬਣੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ S.79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਮੈਂਬਰ, ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਮਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਯੋਗ ਕਾਰਜਕਾਲ। ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿਚਲੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਇਸ ਲਈ, ਮਨਮਾਨੇ ਅਤੇ ਕਲਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 14. ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੈ, ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਵਿਪਰੀਤ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਸੇਵਾ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਰਾਜਪਾਲ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ S. 79 ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ S. 79 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਦੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਲਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(109) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਵਧੀ ਨਹੀਂ ਬਚੀ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਸੋਧ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ

ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 70 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ।

(110) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੋਰਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਭੇਜੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰ, ਉਕਤ ਸਰਕਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੰਜ ਸਾਲ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਹਰ ਵਾਰ ਨਵਾਂ ਬੋਰਡ ਗਠਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੂਚੀ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਵੇਂ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਲਦੀ ਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਇੱਕਸੁਰਤਾਪੂਰਣ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਸੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 79(iv) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ

ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 1996 ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਵੀਂ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

(111) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

(112) 1925 ਦਾ ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਅਤੇ ਅਸਥਾਨ ਐਕਟ, 1922 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, "ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਆਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਪੂਜਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਹੋਣ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ"। 1925 ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 42(3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਾਂਝੀ ਮੋਹਰ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਜੋਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਇਸਨੇ ਹਰੇਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਲਈ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸਮੂਹ ਦੀ

ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 94-ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ, ਸਾਂਝੀ ਮੋਹਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

(113) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਅਤੇ 42 ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਅਤੇ 43-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਹੋਂਦ ਕਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40, 42, 43, 43-ਏ ਅਤੇ 71(1) ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 43-ਏ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰ ਵਾਰ ਨਵਾਂ ਬੋਰਡ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਲਈ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਬੰਦ ਹੈ

ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਿਰੋਧਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਮਪਿਊਨਡ ਆਰਡਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(114) ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ; ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਗਠਨ।

43. (1) ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ-

(i) ਇੱਕ ਸੌ ਵੀਹ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰ;

(ii) ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰ ਸਿੱਖ ਤਖ਼ਤਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਅਰਥਾਤ-

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਸ੍ਰੀ ਤਖ਼ਤ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ, ਅਨੰਦਪੁਰ, ਸ੍ਰੀ ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ, ਪਟਨਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਤਖ਼ਤ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ, ਡੇਕਨ;

(iii) ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਰਾਂ ਮੈਂਬਰ;

- (iv) ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਚੌਦਾਂ ਮੈਂਬਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (i), (ii) ਅਤੇ (iii) ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
- (2) ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਵੇਗੀ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ:-

ਪਟਿਆਲਾ	4
ਨਾਭਾ	੨
ਫਰੀਦਕੋਟ	2
ਕਪੂਰਥਲਾ	2
ਜਿੰਦ	1੧।ਰਹਾਉ
ਕਲਸੀਆ	1੧।ਰਹਾਉ

- (3) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦਾ ਦਰਬਾਰ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
- (4) ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਚੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i), (ii) ਅਤੇ (iii) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ; ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

(115) 1953 ਦੇ ਪੰਨੇ ਨੰ. 44 ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"43. ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਗਠਨ:- (1) ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ-

- (i) ਇੱਕ ਸੌ ਬੱਤੀ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰ;
- (ii) ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰ ਤਖਤਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਅਰਥਾਤ:-
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਸ੍ਰੀ ਤਖਤ ਕੇਸ਼ਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ, ਅਨੰਦਪੁਰ, ਸ੍ਰੀ ਤਖਤ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ, ਪਟਨਾ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਤਖਤ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਡੇਕਨ।
- (iii) ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ 25 ਮੈਂਬਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਬਾਰਾਂ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਨੌਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (ii)।
- (2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿ-ਚੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਚੋਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ।

(116) 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾਮ ਚੁਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਨਾਮ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਮੋਹਰ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 51 ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੱਕ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(117) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਟਰੱਸਟੀਜ਼ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਟਿਬੀਆ ਕਾਲਜ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ (ਹੁਣ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (ਸੁਪੈਰਾ)) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਅਧੀਨ:-

“ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੁਰਾਣਾ ਬੋਰਡ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਗਮ ਸੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੀ ਹੈ? ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਮੁੱਖ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਅਤੇ

ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਇਕੱਲੇ। ਅਸੀਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। "ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਗਰੀਗੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁੱਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਰੂਪ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਦੀਵੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸੰਪਤੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਦੇਣ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਮੋਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ, ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਛੋਟਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ, ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ, ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਆਪਕ, ਇਸਦੇ ਸੰਸਥਾਨ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ। (ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 3rd Edn. ਵਾਲੀਅਮ 9, ਪੰਨਾ 4)। ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੁੱਲ ਕੋਲ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇਸਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸਮਰੱਥਾ। ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੁੱਲ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਪਾਰਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਆਮ ਉਦਾਹਰਨ ਹੈ (1) ਚਾਰਟਰ ਕੰਪਨੀਆਂ (2) ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ (3) ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਆਦਿ। ਗੈਰ-ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ (1) ਮਿਊਜ਼ਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ (2) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ (3) ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ (4) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਆਦਿ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪਛਾਣ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹੇ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਮੂਲ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟਰ, ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਮ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ; ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ, ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਿਰਫ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਸਾਂਝੀ ਮੋਹਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਤਾਜ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰਾਇਲ ਚਾਰਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸੰਸਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ

ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (1) ਇਨਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ, (2) ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ, (3) ਇੱਕ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, (4) ਇੱਕ ਸਥਾਨ, ਅਤੇ (5) ਇਨਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਸ਼ਬਦ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(118) ਪਬਲਿਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਪਾਮਰਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ (24 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਅਧਿਆਇ 92, ਪੰਨੇ 1688-89) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਨਤਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਯੋਗ; ਉਹ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਵਿੱਚ "ਵਾਪਸ ਪਲਾਟ" ਹਨ। ਪਬਲਿਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇੱਕ "ਮਾਪਿਆਂ" ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ।

(119) ਬਨਾਮ ਹੈਨਾਫੋਰਡ ਵਿੱਚ ਪਬਲਿਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਹਨ ਜੋ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਆਦਤ ਪਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਪਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਧਾਰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਉਧਾਰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਗਾਹਕੀ

ਲੈਣ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜੋ ਪੈਸਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਉਧਾਰ ਲੈ ਕੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਧਾਰ ਡਿਬੈਚਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ 'ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ; ਭਾਵ ਟੈਕਸ ਦਾਤਾ 'ਤੇ। ਕੋਈ ਹਨ

ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਤੈਅ ਕਰਨ। ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਮਾਲੀਆ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ, ਪਰ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣਾ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਦਾਤਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਗਾਰੰਟਰ ਹੈ।

(120) ਇਹ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਮੋਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਰਟੀਕਲ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਫਿਕਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਗਠਨ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ 132 ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀਆਂ ਅਤੇ 4 ਖੜਤਾਂ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 43(1) (ii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 43(1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 25 ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋ-ਆਪਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। 11925 ਐਕਟ ਦਾ) ਸੀਸੀਓ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਮ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸਾਲ 1959 ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43-ਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਮੈਂਬਰ। 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਗਠਨ ਅਤੇ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਆਫ ਟਰੱਸਟੀਜ਼ ਆਯੂਰਵੈਦਿਕ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਟਿਬੀਆ ਕਾਲਜ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰ) ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਮਰਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਸਦਾ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਇਕਾਈ ਹੈ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। . ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਜੜ੍ਹ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰੇਗੀ। ਸਥਾਈ

ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਮੋਹਰ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(121) 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਇਸਦੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸੰਬੰਧੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਲ, ਉਹ ਆਧਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(122) ਜਦੋਂ ਕਿ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 70(1) ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਖ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਬੁਨਿਆਦੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ। ਧਾਰਾ 70 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71(1) ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਬੋਰਡ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਇਸਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੱਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁੱਠੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਅਕਤੀ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 70 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਗਠਨ ਦੇ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਖੁਦ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਬਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ. ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਬਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਵੇਗਾ। 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 71(3)। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71(4) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਰਹਿ ਚੁੱਕੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 71(5) 1925 ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਸੂਚੀ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 71(6) ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 78 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ

ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੀਟ ਭਰੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਭਾਵ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁੱਠੀ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੁਆਰਾ। 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 79, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸੰਕਟਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

- “(i) ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ
- (ii) ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਜਾਂ
- (iii) ਜੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਜਾਂ
- (iv) ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ; (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1970 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 40 ਵਿੱਚ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)

ਅਤੇ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 79 (iv) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

(123) ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ 3 ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ 'ਮਕਸਦ' ਨਿਸ਼ੀਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। 1925 ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 40, 42, 43 ਅਤੇ 43-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਹਰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਵਾਂ ਬੋਰਡ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੱਕ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ। 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 70 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਭੇਜਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਸੂਚੀ ਹੈ ਜੋ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 70 ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਰੋਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 71 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਸੂਚੀ ਭੇਜਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਭਾਵੇਂ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ

ਵਿੱਚ, ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਅਸਲ ਆਯਾਤ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੋਰਡ ਆਫ ਟਰੱਸਟੀਜ਼ ਆਯੂਵੈਦਿਕ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਟਿਬੀਆ ਕਾਲਜ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪਾਮਰਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਕੋਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਇਕਾਈ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੇਰੀ ਨਿਮਰ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾਲ, ਹਰ ਵਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਮੁੜ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ।

ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ। 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 71(1) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। 1925 ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 71, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰ ਕੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੀ ਮੂਲ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹਸਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਅਧੀਨ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ. ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71(1) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 51 ਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 71 ਵਿੱਚ, "ਬੋਰਡ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ "ਬੋਰਡ/ਨਵਾਂ ਬੋਰਡ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਬਦਲਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 71 ਅਤੇ 42 ਵਿੱਚ "ਬੋਰਡ" ਸ਼ਬਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 43 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ/ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਦਲਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਵਜੋਂ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43-ਏ ਵਿੱਚ. ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਨੂੰ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੋਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ 1925 ਤੱਕ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਮਿਆਦ ਦੀ ਇਹੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸਾਲ 1925 ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

(124) ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਬੋਰਡ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੂਚੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਮ

ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਵੇਂ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇ।

(125) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43-ਏ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਏਗੀ। ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਚੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।" 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਬੋਰਡ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43-ਏ (1) ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। 15 ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਗਠਨ ਦੇ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ/ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੇਵਲ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ।

(126) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79(iv) ਨੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ ਜਾਂ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ 1954 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 11 ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ 1944 ਵਿੱਚ ਮਿਟਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 71(2) ਅਤੇ (3) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ। 1925 ਐਕਟ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੋ ਸਾਲ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ

ਜਾਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੀ / . ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 11, 1954 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ। 1925 ਐਕਟ ਜਾਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਕਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਿੰਗ ਨੇ, 12 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ, ਦੋ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-3 ਅਤੇ ਪੀ-4 ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਪਹਿਲੀ 6 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਂਦਿਆਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅੱਜ ਤੱਕ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ / ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79(iv) ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਨਿਮਰ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79(iv) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ 30 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਅਦਾਲਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਨਾ ਭਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ ਜੋ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 (iv) ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 (iv) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਸੁਪੈਰ) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ । ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲੇਗੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 30 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ।

(127) ਮੇਰੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਪੀਕੇ ਉੱਨੀ ਬਨਾਮ ਨਿਰਮਲਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, (16) ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 127 ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਸੀਮਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 30 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ 60 ਦਿਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਨਿਯਮ 89 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦਾ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 60 ਦਿਨਾਂ

ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਵਧੇਰੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਰਟੀਕਲ 127 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਸਿਰਫ ਸੰਸਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(128) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲੈਡਸਟੋਨ ਬਨਾਮ ਬੋਵਰ ਵਿੱਚ, (17) ਡੇਵਲਿਨ, ਐਲਜੇ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ:-

"ਅਦਾਲਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗੀ . ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰੋ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵੱਧਿਤ ਲਈ ਘੱਟ ਫਿੱਟ ਹੋਵੇ ਪਰ ਐਕਟ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬਿਹਤਰ ਫਿੱਟ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਇੱਥੇ, ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ

(16) ਏਆਈਆਰ 1990 ਐਸਸੀ 933

(17) (1960) 3 ਆਲ ਇੰਗਲੈਂਡ ਰਿਪੋਰਟ 353

ਕੁਝ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ casus omissus ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਯਕੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਸਦ ਇੱਕ ਪਾੜਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰੇਗੀ। ਪਰ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹੜੱਪ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(129) ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ! £ ਵੀ ਉਬੀਨ ਜਸਟੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, (6 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ 1996, ਪੰਨਾ 47-49) ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

"ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੇਨਿੰਗ, ਐਲਜੇ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਡੇਨਿੰਗ, ਐਲਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਨੂੰ ਚੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਉਸਾਰੂ ਕਾਰਜਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ 'ਬਲ ਅਤੇ ਜੀਵਨ' ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਖੁਦ ਇਸ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੜਬੜ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ? ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਉਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸਦੀ ਐਕਟ ਬੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ: "ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਠਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਭਰ ਕੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ

ਕੇ"। ਡੇਨਿੰਗ, ਐਲਜੇ ਦੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਨਿਰੀਖਣ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਸਖ਼ਤ ਆਲੋਚਨਾ ਲਈ ਆਏ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। "ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ", ਲਾਰਡ ਸਿਮੋਂਡਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਪਤਲੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਹੜਪਣ"। ਲਾਰਡ ਮੋਰਟਨ (ਜਿਸ ਨਾਲ ਲਾਰਡ ਗੋਡਾਰਡ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਸੀ) ਨੇ ਦੱਸਿਆ। "ਇਹ ਬਹਾਦਰੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ" ਅਤੇ

ਲਾਰਡ ਟਕਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ: "ਜੇਕਰ ਡੇਨਿੰਗ, ਐਲਜੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ"। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਰਡ ਡੇਨਿੰਗ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਹੜਪਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ੱਧਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚੇ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ। ਡੇਨਿੰਗ ਪਹੁੰਚ ਇੱਕ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰ, ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ, ਸੀਮਤ ਰਚਨਾਤਮਕ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਜੱਜ ਨਿਭਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇਲਾਜ ਜਾਂ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਡੇਨਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਢੰਗ. ਸੀਫੋਰਡ ਕੋਰਟ ਅਸਟੇਟ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਲ.ਜੇ.

(130) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 1925 ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79(iv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1944 ਵਿੱਚ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1954 ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ। ਵਿਧਾਨਕ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79(iv) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ, ਵਿਆਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਸੀ। ਰੱਖਿਆ,

1925 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 51 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਮਿਆਦ ਅਣਮਿਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੂਲ ਇਰਾਦੇ ਤੱਕ, ਜਿਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 79(iv) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(131) ਤੋਂ ਨਿਏਟ 1 ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ , ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ (iv):-

- (a) ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੋਰਡ ਹੀ ਧਾਰਾ 71(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ;
- (b) ਕਿ ਸੂਚੀ ਇੰਨੀ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ.
- (c) ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
- (d) ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 71(2) ਵਿੱਚ ਅਚਨਚੇਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
- (e) ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਅਧੀਨ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ।
- (f) ਕਿ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਖਮੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ

1925 ਐਕਟ ਦੇ 83, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੰਮ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- (g) (ਸੁਪਰੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ। ਅਯੋਗ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਥਾਈ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਯੋਗਤਾ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ: ਟੀ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1925 ਐਕਟ.

AMUNB. ਐਸਏ ਤਿਰੀਆ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ

(132) ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4 'ਤੇ, ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਵੀ.ਕੇ. ਬਾਲੀ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਾਏ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸਮਾਪਤ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਨਿਰਮਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਅਮਰ ਦੱਤ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਦਫਤਰ ਰੱਖੇਗਾ। ਮੈਂ ਪਹੁੰਚ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਅਮਰ ਦੱਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਟੋ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 41, 42, 70, 71, 73, 78, 79, 83 ਅਤੇ 146 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। .

(133) ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਦਾ ਲਈ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ।

(134) ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 40 ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਏ.

ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਮੇਟੀ. ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ (i) ਬੋਰਡ, (ii) ਹਰੇਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ (iii) ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ। ਚੈਪਟਰ VI ਅਤੇ ਚੈਪਟਰ VIII ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕਮੇਟੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ VI ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ VIII ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 94-ਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ-ਵਾਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਸਥਾਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਧਿਆਇ VII ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 70 ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਾ 83 ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(135) ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 70 ਦੋਵੇਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਲੋੜ ਨੂੰ

ਧਾਰਾ 70 ਵਿੱਚ "ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਯੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 83 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੀਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(136) ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਧਾਰਾ 40, ਧਾਰਾ 70 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 83 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਆਪਣੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਕੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਭੰਗ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਸਮਾਂ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਮਤਭੇਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਹੈ।

(137) ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਸ ਦੀ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ, ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਭਾਗ III। ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਧਿਆਇ VI ਅਤੇ ਅਧਿਆਏ VIII ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਮਰਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਮਤਭੇਦ ਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਮਤਭੇਦ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਹਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਸੁਚੱਜੇ ਅਤੇ ਸੁਚੱਜੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ, ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੀਬਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(138) ਸੈਕਸ਼ਨ 70 ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਪ ਧਾਰਾ 2 ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 71 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(139) ਧਾਰਾ 71 ਵਿਚ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸੌਂਪੇਗਾ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 70 ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਸੂਚੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਸਰੋਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੋੜ ਹੋਵੇ।

(140) ਧਾਰਾ 70 ਤਹਿਤ ਸੂਚੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 78 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 79 ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(141) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ (ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 4)। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਵਿੱਚ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(142) ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਐਡਮੋਟ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਧਰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਵੈਇੱਛਤ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(143) ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲੇਗਾ ਅਤੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹਿੱਸਾ ਲਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮੌਜੂਦ ਰਹੇਗਾ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸਮਾਪੀ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਸਥਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦਾ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 73 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

(144) ਅਚਨਚੇਤੀ ਜਿੱਥੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ, ਬਣਾਏ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇ ਜਾਣ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 146 ਦੀ ^{ub}-ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (X) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੇਸ ਉਦੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(145) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅਹੁਦਾ ਸਦਾ ਲਈ ਸੰਭਾਲੇਗਾ; ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੰਮ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ iv ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਫੈਸਲਾ

(146) ਸਵਾਲ (i) ਤੋਂ (iii) ਅਤੇ (v) 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਦੀ ਰਾਏ ਅਤੇ ਸਵਾਲ (iv) 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਬਹੁਮਤ ਰਾਏ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

